

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

12 februari 2003

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

DECREET VLAAMSE INBURGERINGSBELEID

DECREET SAMENWERKINGSOVEREENKOMSTEN INBURGERINGSTRAJECTEN VOOR NIEUW-KOMERS

Inhoud

Nr. 36

Woensdag 12 februari 2003
Morgenvergadering

Berichten van verhindering	1
Motie van orde	
Voorstel tot spoedbehandeling	1
Spreker : de heer André Denys	
Ontwerp van decreet betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid	
– 1229 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 8	
Voorstel van decreet van de heer Herman Lauwers c.s. houdende instelling van een kader voor het afsluiten van samenwerkingsovereenkomsten tussen de gemeenten en de Vlaamse Gemeenschap met het oog op de organisatie van inburgeringstrajecten voor nieuwkomers	
– 129 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	1
Sprekers : mevrouw Ria Van Den Heuvel, verslaggever, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heren Filip Dewinter, Herman Lauwers, Herman De Reuse, André Denys en Jos Stassen, mevrouw Patricia Ceysens, de heren Chokri Mahassine, Dirk Holemans, Ludo Sannen en Dirk De Cock en minister Mieke Vogels	
Regeling van de werkzaamheden	27

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

– *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

– *De vergadering wordt geopend om 10.07 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Ludwig Caluwé, Boudewijn Laloo : gezondheidsredenen ;

Johan De Roo, Trees Merckx-Van Goey : buitenslands ;

Koen Helsen, Marino Keulen, Francis Vermeiren : ambtsverplichtingen ;

Veerle Declercq, Niki De Gryze : familieverplichtingen.

MOTIE VAN ORDE**Voorstel tot spoedbehandeling**

De voorzitter : Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Denys bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik vraag de spoedbehandeling voor het voorstel van resolutie van de heren Denys, Peeters, Sannen en Lauwers betreffende een Vlaams programma staatshervorming (Stuk 1572).

De voorzitter : Ik stel voor dat we ons deze middag om 16 uur uitspreken over dit voorstel tot spoedbehandeling.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid
– 1229 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 8

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Herman Lauwers c.s. houdende instelling van een kader voor het afsluiten van samenwerkingsovereenkomsten tussen de gemeenten en de Vlaamse Gemeenschap met het oog op de organisatie van inburgeringstrajecten voor nieuwkomers
– 129 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn het ontwerp van decreet betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid en het voorstel van decreet van de heer Lauwers c.s. houdende instelling van een kader voor het afsluiten van samenwerkingsovereenkomsten tussen de gemeenten en de Vlaamse Gemeenschap met het oog op de organisatie van inburgeringstrajecten voor nieuwkomers, die door de commissie in samenhang zijn behandeld, met dien verstande dat het ontwerp van decreet als basis voor de bespreking werd genomen. Wij volgen hier dezelfde werkwijze.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Van Den Heuvel, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, dames en heren, het is een beetje in onbruik geraakt om een mondeling verslag uit te brengen over de werkzaamheden over een voorstel of ontwerp van decreet. Dit ontwerp en voorstel van decreet zijn echter zo belangrijk dat het goed is een kort verslag uit te brengen alvorens het debat te beginnen.

Het Vlaams minderhedenbeleid bestaat uit drie belangrijke onderdelen. Het bevat ten eerste het emancipatiebeleid naar alloctonen, erkende vluchtelingen, voyageurs, zigeuners en trekkende bevolking. Een tweede onderdeel is het onthaalbeleid voor nieuwkomers, en het derde betreft het opvangbeleid van mensen zonder wettig verblijf. Het ontwerp en voorstel van decreet die voorlig-

Van Den Heuvel

gen, handelen over het onthaalbeleid voor nieuwkomers.

Een en ander heeft een lange wordingsgeschiedenis met veel parlementaire activiteit, met veel activiteit vanuit de regering en gebaseerd op ervaringen van mensen uit de praktijk die gedurende veel jaren expertise hebben opgebouwd. Het experimenteel jaar met inburgeringstrajecten liep van 1 november 2001 tot 31 oktober 2002. Daarop is een nieuw experimenteel jaar gevolgd. Op basis van het regeerakkoord heeft de regering in juni 2000 een soort afsprakennota gemaakt waarin ook de titulatuur 'inburgering' werd aangenomen. Op basis daarvan heeft de regering dit ontwerp van decreet opgesteld.

In de commissie vormde het voorstel van decreet van de heer Lauwers c.s. de basis om een hele resem activiteiten uit te werken. Het voorstel werd al tijdens de vorige legislatuur ingediend. Dat is nu opnieuw gebeurd.

De heer Lauwers heeft op 4 mei 2000 voor het eerst zijn voorstel toegelicht. Het biedt een kader waarbinnen een samenwerkingsovereenkomst tussen de gemeenten en de Vlaamse Gemeenschap kan worden afgesloten met het oog op onthaaltrajecten voor nieuwkomers. Het regelt de financiële toekomst.

De heer Lauwers schat dat er ongeveer 24.000 nieuwkomers zijn in Vlaanderen, waaronder heel wat Nederlanders. Ze moeten dus niet allemaal Nederlands leren. Hij wenst dat de nieuwkomers snel kunnen integreren en wenst voor hen een goede startpositie te ondersteunen. Hij pleit voor een gefaseerde invoering. Volgens hem is er 300.000 frank nodig om een goed traject aan te bieden. Dit betekent dat er op het moment van de toelichting ongeveer 2 miljard frank nodig was.

Geachte collega's, we hebben toen voor het eerst gehoord dat het opleggen van een verplichting een goede zaak zou zijn. Ook de heer Lauwers heeft daar toen al voor gepleit, maar hij plaatste dit wel in een gefaseerde invoering. Toen bleek ook al dat het aanbod voldoende groot moest zijn vooraleer er van een verplichting sprake kan zijn.

Op basis van de toelichting van dit voorstel hebben we een aantal werkafspraken gemaakt. We hebben een werkbezoek afgelegd bij het Provinciaal Integratiecentrum in Hasselt. We hebben verscheidene inburgeringsprojecten in Limburg en Antwerpen

bezoekt. Het bezoek aan de Task Force Inburgering, een aantal regionale opleidingscentra en het Bureau Nieuwkomers in Amsterdam zal waarschijnlijk de meeste indruk hebben gemaakt.

Op 15 oktober 2002 gaf minister Vogels een toelichting bij het ontwerp betreffende het Vlaams inburgeringsdecreet. Dit was reeds in het voorjaar 2002 ingediend. Om allerlei praktische redenen hebben we het pas in het najaar in de commissie geagendeerd. Voorafgaand aan die toelichting vond in de commissie een discussie plaats over een eventueel uitstel van bespreking van het ontwerp van decreet. De heer Dewinter vroeg eerst het globale integratiebeleid te evalueren.

CD&V vroeg een beoordeling van het huidig beleid, maar wenste het organiseren van de inburgeringscursussen absoluut niet te vertragen. Wel verwees CD&V naar het voorontwerp van decreet van minister Landuyt, het zogenaamde voorontwerp van inwerkingsdecreet, en pleitte ervoor om de twee voorstellen samen te bespreken. Alhoewel alle fracties de samenhang van deze twee ontwerpen onderschreven en erkenden, vond een meerderheid toch dat het ontwerp dringend moest worden besproken.

Voor de evaluatie van het integratiebeleid heeft minister Vogels opdrachten gegeven. De evaluatie loopt nu. We zullen dit jaar ook het emancipatiebeleid en integratiebeleid – kunnen bespreken.

Mevrouw Vogels begon haar toelichting bij het ontwerp van decreet met een pleidooi om absoluut werk te maken van het inburgeringsbeleid. Ze wees ook op de noodzaak van een georganiseerd inburgeringsbeleid en zei in naam van de voltallige regering: 'Immigratie is vandaag een realiteit en zal in deze geglobaliseerde wereld een permanent gegeven blijven. Mensen zullen in het kader van gezinshereniging of binnen de asielwetgeving op regelmatige basis hier komen wonen. Deze vergrijzende en ontgroenende samenleving heeft bovendien nood aan de reserve aan arbeidskrachten die op die manier wordt gevormd.' Ze zei ook dat het onthaalbeleid toekomstgericht is en dat we absoluut moeten vermijden de fouten uit het verleden te maken. De mensen die hier reglementair toekomen, worden onthaald en er wordt voor hen een traject uitgestippeld.

Collega's, na de toelichting van minister Vogels hebben we een hoorzitting gehouden met vertegenwoordigers van verschillende onthaalbureau's, van de VGC, van het VMC, van de VDAB, van het forum van etnisch-culturele minderheden, dat als

Van Den Heuvel

spreekbuis voor de doelgroep optreedt, en van andere instanties. Deze mensen hebben concrete commentaar geleverd op het ontwerp van decreet en ik moet zeggen dat een aantal van die commentaren later tot aanpassingen in het ontwerp hebben geleid.

Vervolgens zijn we begonnen met de algemene bespreking en ik zal een poging doen om de voornaamste standpunten en accenten van de verschillende fracties duidelijk te maken. Ik weet dat dat gevaarlijk is, maar straks is er tijd om te rageren op wat ik zeg en om eventueel correcties in de standpunten aan te brengen. Maar ik heb een poging gedaan om objectief te zijn.

Op 5 december 2002 begon in de commissie de algemene bespreking. Dat was enkele dagen na de moord op Mohammed Ashrak in Antwerpen. Op dat ogenblik werd er volop gepraat over het falen van het integratiebeleid.

De heer Lauwers opende de algemene bespreking en verruimde het debat tot het integratiebeleid. Hij deed een poging om een antwoord te zoeken op de vraag wat integratie eigenlijk is. Volgens hem is inburgering slechts een klein onderdeel van een globaal integratiebeleid. Hij hoopte dat het inburgeringsdecreet er snel zou komen.

De heer Van Rompuy verkondigde het standpunt van de CD&V-fractie en dat kwam erop neer dat ze het ontwerp van decreet onvoldragen vindt. Mevrouw Van Cleuvenbergen probeerde die bewering met een aantal argumenten te staven. Zonder volledig te zijn, vermeld ik enkele van die argumenten.

Mevrouw Van Cleuvenbergen maakte een onderscheid tussen integratie en inburgering. Ze sprak consequent over onthaal in de plaats van over inburgering en vond dat die terminologie ook in het ontwerp van decreet moest worden gebruikt. Volgens haar zou het beter te zijn te spreken over een onthaaldecreet.

Ze had ook vragen over de noodzaak van een nieuw decreet en dacht dat het mogelijk was het onthaalbeleid te regelen in het bestaande decreet etnisch-culturele minderheden. Ze hield bovendien een pleidooi om het ontwerp van inburgeringsdecreet te koppelen aan het ontwerp van inwerkingsdecreet en beide ontwerpen samen te bespreken.

Mevrouw Van Cleuvenbergen benadrukte vervolgens de rol van de lokale overheden. Ze vond dat alle nieuwkomers de procedure moeten doorlopen en dat er een bewijs van deelname moet worden afgeleverd. Daarnaast was ze van mening dat er positief moet worden gesanctioneerd.

Voor de VLD legde de heer Denys ook een aantal accenten. Hij zei het volgende: 'Wie medeburger wil worden, moet in de eerste plaats de taal kennen'. Hij hield dus een pleidooi om werk te maken van de kennis van de taal. Hij zei ook dat we niet vrijblijvend te werk mogen gaan. Hij meende dat het gaat om een verhaal van rechten en plichten en dat we die inburgering ook op die manier moeten benaderen. De heer Denys legde een tweede accent op de maatschappelijke oriëntatie. Voor de VLD-fractie is de kennis van en het functioneren in onze samenleving een absolute prioriteit. Er werd gesproken over een soort van gezamenlijke sokkel van waarden en normen, waaraan iedereen die hier verblijft zou moeten kunnen tegemoetkomen. Het derde punt dat door de VLD-fractie naar voren werd geschoven, is de vraag naar een efficiënte organisatie, met enerzijds een duidelijke link naar het inwerkingsdecreet maar ook een pleidooi om op zoek te gaan naar de juiste schaal van organisatie.

Het Vlaams Blok, met als woordvoerder de heer Dewinter, vond het debat en de algemene bespreking bezigheidstherapie. De heer Dewinter plaatste het onderwerp in het bredere kader van een integratie- en immigratiebeleid. Hij stelde dat de integratie van 1 miljoen officieel aanwezige vreemdelingen heeft gefaald en dat daarvoor een heel aantal redenen op te noemen zijn. Volgens de Vlaams-Blokfractie is de gezinsvorming als grote bron van immigratie een probleem, omdat dit een rem vormt voor de assimilatie van vreemdelingen. Verder weidde hij uit over illegale immigratie en wees hij op de onwil van de immigranten om zich aan te passen. Hij hekelde het zogenaamde 'knuffelbeleid'. De heer Dewinter stelde dat het inburgeringsbeleid zal mislukken omdat het niet gebaseerd is op een reële immigratiestop en een strenge nationaliteitswetgeving. Daarna volgde in de algemene bespreking een geanimeerd debat over maatschappijmodellen, waarover ik niet verder zal uitweiden.

De vertegenwoordiger van de sp.a-fractie, de heer Mahassine, legde de volgende klemtonen. Goede inburgeringstrajecten zijn een instap naar een volwaardige participatie en burgerschap. Voor de sp.a moet een echt gelijkekansenbeleid centraal staan, gericht op een evenwaardige participatie en een ac-

Van Den Heuvel

tief burgerschap. De heer Mahassine pleitte voor maatwerk en zei dat het volgen van een traject en cursussen combineerbaar moet zijn met werk en gezin. Hij vond dat de reguliere voorzieningen in onderwijs en tewerkstelling hun verantwoordelijkheid moeten opnemen. Verder meende hij dat de verplichting moet gelden voor alle nieuwkomers en niet enkel voor diegenen die achterstandskenmerken vertonen.

De Agalevfractie legde de volgende accenten. Het ontwerpdecreet moet toekomstgericht en opbouwend zijn. Agalev wil ook een onderscheid maken tussen onthaal en integratie. Onze fractie stelde dat onze samenleving nooit meer monocultureel zal zijn en dat het onthaal van elke nieuwkomer dus een absolute noodzaak is. Maatwerk is absoluut nodig, gezien de verschillende opleidingsniveaus van de nieuwkomers. De regie moet bij de onthaalbureaus blijven. Vooraleer men echt een verplichting kan invoeren, is het absoluut noodzakelijk dat er voldoende aanbod bestaat. Onze fractie vroeg ook extra aandacht voor de plaats van de vrouwen bij de nieuwkomers.

De N-VA, die werd vertegenwoordigd door de heer Van Dijck, legde de nadruk op het feit dat ze dit decreet ziet als een basis voor gelijke kansen. De N-VA wil ook meehelpen aan het realiseren van goede startcompetenties. De N-VA maakte een onderscheid tussen privé-cultuur en publieke cultuur en hield ook een pleidooi voor maatwerk.

Volgende discussiepunten kwamen aan de orde. Er is gesproken over de afbakening van de doelgroep. Er werden heel wat cijfers in verband met het aantal nieuwkomers naar voren gebracht. Wij gaan uit van ongeveer 12.000 à 13.000 nieuwkomers, die in Vlaanderen een opleiding of een of ander inburgeringstraject moeten volgen. De helft daarvan zijn mensen die in het kader van gezinshereniging of gezinsvorming naar hier komen. De andere helft zijn ontvankelijk verklaarde asielzoekers, of asielzoekers die wachten op de afwikkeling van de procedure.

Wij hebben ervoor gekozen om de doelgroep uit te breiden. Niet alleen de genoemde groepen, maar iedereen die zich in een gemeente van het Nederlands taalgebied of van het tweetalig gebied Brussel Hoofdstad inschrijft en 18 jaar oud is, behoort tot de doelgroep.

Er bestaan grote verschillen tussen de nieuwkomers. Zo zijn er hogeschoolden, maar ook anal-

fabeten en laaggeschoolden bij. Het aantal nationaliteiten en talen is erg divers zodat maatwerk zeker is aangewezen.

Verder werd het onderscheid tussen primaire en secundaire trajecten toegelicht. Een volledig inburgeringstraject omvat een primair en een secundair traject. Het decreet regelt het primaire traject dat bestaat uit 120 of 180 uren Nederlands, afhankelijk van het niveau, 60 uren maatschappelijke oriëntatie en 20 uren loopbaanoriëntatie. Met de TOBA-toets, of de toets basisvaardigheden, kan worden nagegaan of het primaire traject nuttig of nodig is en of men kan doorstromen naar het aanbod van de VDAB.

Het blijkt nog niet mogelijk om alle nieuwkomers die het primaire traject met vrucht hebben afgevoerd, onmiddellijk te laten doorstromen naar een secundair traject of een vervolgtraject. Momenteel zijn er reeds gediversifieerde vervolgtrajecten, zoals het taalbad voor lager opgeleiden of trajecten Nederlands op de werkvloer via de VDAB. Ook de inwerktrajecten van minister Landuyt sluiten aan bij de secundaire trajecten. De minister van Onderwijs zal eveneens voor nieuwe vervolgtrajecten moeten zorgen. Het inburgeringsdecreet regelt dus het primaire traject en bewaakt de naadloze overgang naar het secundaire traject.

De onthaalbureaus vervullen een belangrijke regiefunctie. Verschillende fracties betreuren het dat er een opsplitsing is gekomen in het primaire en het secundaire traject. Wat het verloop van de trajecten zelf betreft, is het in de eerste plaats de gemeente die met de nieuwkomer in contact komt. De dienst Burgerlijke Stand schrijft de nieuwkomer in en verwijst hem door naar het onthaalbureau, nadat op de inburgeringsplicht is gewezen. Het onthaalbureau gaat na wie eventueel wordt vrijgesteld en wie achterstandskenmerken vertoont. Dat is belangrijk voor het eventueel vrijstellen van betaling en het gratis volgen van het traject.

De Vlaamse overheid zal zorgen voor de nodige informatica voor registratie van gegevens en de doorstroming van informatie naar de onthaalbureaus. Als een nieuwkomer zich niet binnen 3 maanden na inschrijving in de gemeente heeft aangemeld op het onthaalbureau, of het traject vroegtijdig heeft beëindigd, meldt het onthaalbureau dat aan de Vlaamse regering en kan een sanctie volgen. Het onthaalbureau vervult een regiefunctie van het onthaal en de oriëntatie van de nieuwkomers.

Van Den Heuvel

De cursuspakketten worden aangeboden door centra voor basiseducatie of centra voor volwassenen-onderwijs. Na het regelmatig volgen van het traject wordt een attest van inburgering afgeleverd. Ook bij vrijstelling wordt dit overhandigd. Wanneer iemand niet voldoet aan de verplichting, kan hij een sanctie opgelegd krijgen. Dit was een belangrijk punt van discussie. Ik kom daar nog op terug. Die sancties betreffen dan zowel het onthaalbureau dat niet meewerkt aan de naleving van de controle, als de meerderjarige persoon die gestraft kan worden met een geldboete van 1 tot 25 euro, en dit naar analogie met de leerplicht.

Over de verplichting en de sancties is lang gediscussieerd. De meerderheidsfracties wilden het advies vragen van de Raad van State. De regering heeft trouwens het debat over die verplichting overgelaten aan het parlement. We hebben dat debat daadwerkelijk gevoerd, en ik denk dat we het goed hebben gevoerd. Het is dus een belangrijke zaak om inderdaad het advies van de Raad van State daarover op te volgen.

We kunnen natuurlijk enkel verplichtingen opleggen als het aanbod in voldoende mate aanwezig is. De Raad van State heeft gesteld dat we inderdaad bevoegd zijn om die verplichting in te schrijven, maar heeft ook een aantal zaken aangehaald die bijzondere aandacht vereisen. Kort samengevat zegt de Raad van State dat er geen tegenstelling is tussen de verplichting enerzijds en het recht op de eerbiediging van het privé-leven anderzijds. Daarnaast stelt de Raad van State ook dat verplichte inburgering niet eenzijdig gericht mag zijn op assimilatie en dat dit niet mag omdat men de dominante cultuur niet mag overbeschermen. Verplichte inburgering als voorwaarde voor het verwerven van de nationaliteit kan dus niet volgens de Raad van State.

Over de verplichting liepen de meningen uiteen. De leden van de CD&V-fractie stelden dat ze er voorstander van waren om een en ander te koppelen aan federale bevoegdheden. Ze hadden daarvoor het idee om een samenwerkingsakkoord af te sluiten met de federale overheid. Enerzijds stelden ze positieve sancties voor, zoals het erkennen van het bewijs van inburgering als bewijs van integratie voor naturalisatie en als voorwaarde voor het verlengen van een verblijfsvergunning. Anderzijds stelden ze ook negatieve sancties voor, zoals het schrappen of het verminderen van mogelijke tegemoetkomingen.

De fractie van het Vlaams Blok hield op dat moment een pleidooi om verplichte inburgering als voorwaarde voor het verwerven van de Belgische nationaliteit in te voeren. De meerderheidsfracties werden in hun redeneringen in verband met de verplichtingen en de sancties dus bijgetreden door de Raad van State. We hebben de verplichting uitgebouwd naar analogie van de leerplicht.

Collega's, de datum van inwerkingtreding van dit ontwerp van decreet is nog een punt van discussie geweest. De meerderheidsfracties hadden het ontwerp van decreet heel graag onmiddellijk in werking laten treden. We hebben daarover gediscussieerd, maar we dachten uiteindelijk dat het geen goede zaak was om dat te doen. Het is immers belangrijk dat er een voldoende aanbod is. Op dit ogenblik weten we onvoldoende op welke manier het aanbod efficiënter moet worden gemaakt, hoe het moet worden hervormd of hoe het moet worden uitgebreid. De minister heeft zich geëngageerd om een stappenplan op te stellen en om aan te geven wanneer en tegen welke kostprijs de voorziene maatregelen voldoende kunnen worden uitgewerkt. Om die reden is beslist het aan de Vlaamse regering over te laten om aan te geven wanneer de in dit ontwerp van decreet opgenomen punten in voege kunnen treden. Er is hard gewerkt aan dit ontwerp van decreet. Ook de democratische oppositie heeft hard gewerkt. Ze heeft heel wat amendementen ingediend en vragen gesteld. (*Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen*)

Mevrouw Dillen, ik ben objectief. De democratische oppositie heeft hard gewerkt en heeft heel wat amendementen ingediend. (*Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen*)

Mevrouw Dillen, ik sta hier als verslaggever. Al de ingediende amendementen zijn uitvoerig besproken.

Ook de integratiesector heeft hard gewerkt. We mogen niet vergeten dat de integratiesector een voorlopersrol heeft vervuld. Door op het terrein de nodige expertise te ontwikkelen, heeft ze dit ontwerp van decreet mee vorm gegeven. Ik ben me bewust van het feit dat we nog hard zullen moeten werken om het voorliggend ontwerp van decreet uit te voeren. We rekenen op de integratiesector en op de minister om het Vlaams Parlement op regelmatige basis te informeren over de uitvoering van dit ontwerp van decreet.

De commissie heeft het ontwerp van decreet goedgekeurd met acht stemmen voor en drie onthoudingen.

Van Den Heuvel

Tot slot zou ik er nog even op willen wijzen dat de diensten die het verslag van de commissiebesprekingen hebben gemaakt bijzonder goed werk hebben geleverd. Ik zou iedereen die werkelijk in deze thematiek geïnteresseerd is, willen uitnodigen om het schriftelijk verslag eens volledig te lezen. Het is boeiende lectuur en een voorbeeld van degelijk parlementair werk.

Indien de voorzitter het toestaat, zal ik nu even het standpunt van mijn fractie toelichten.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Mijnheer de voorzitter, is het nu echt noodzakelijk dat Agalev de eerste toespraak houdt ?

De voorzitter : Dit is een kwestie van gewoonte. Indien de verslaggever een effectief onderscheid tussen het verslag en de eigen toespraak maakt, is het de gewoonte ze vlak na elkaar te behandelen. Normaal gezien, zou daarna de heer Lauwers aan de beurt komen.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de voorzitter, ik kan enkel vaststellen dat dit de normale werkwijze is. Er zou in de toekomst evenwel een meer democratische regeling voor de verslaggeving moeten komen. Aangezien onze fractie permanent van elke vorm van verslaggeving wordt uitgesloten, kunnen wij in dergelijke debatten nooit eens als eerste het woord voeren. Ik hoop dat u bereid bent om hier in de toekomst rekening mee te houden.

De voorzitter : Dit is misschien een terechte opmerking. Misschien moeten we de normale werkwijze eens veranderen. We zouden de verslaggeving en de toespraken van de verschillende fracties helemaal kunnen loskoppelen. Momenteel verwachten we van de verslaggever enkel dat hij een duidelijk onderscheid tussen het verslag en de eigen toespraak maakt. In dit geval heeft de verslaggever dit onderscheid duidelijk gemaakt.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel : Mijnheer de voorzitter, hoewel mijn fractie het voorliggend ontwerp van decreet bijzonder belangrijk vindt en er zeer hard aan heeft gewerkt, zal ik het hier kort houden.

Het is een geheel onvoorzien, maar een bijzonder gelukkig toeval dat we dit ontwerp van decreet net tijdens de Week van de Diversiteit behandelen. Het is namelijk onze mening dat we de diversiteit in onze samenleving ondubbelzinnig en volledig moeten aanvaarden.

Gedreven door armoede en werkloosheid of op de vlucht voor oorlog en geweld zoeken grote groepen migranten hun heil in de Westerse samenlevingen. Deze migraties worden door de toenemende globalisering en de groeiende mobiliteit versterkt. Deze situatie zal de komende decennia niet veranderen. We zijn een immigratieland en zullen blijvend te maken hebben met nieuwe groepen migranten die zowel ongevraagd, maar mogelijk ook steeds meer gevraagd, ons land binnenkomen. Zowel voor hen als voor onze samenleving is het belangrijk dat ze goed worden onthaald. De kans op integratie en goed samenleven, met respect voor de verschillen, wordt zeker verhoogd wanneer een goed onthaal wordt aangeboden en iedereen daar gebruik van maakt. Voor die nieuwkomers die in een achterstandsituatie dreigen te verzeilen heeft deze samenleving een bijzonder grote opdracht te vervullen.

Het is mijn overtuiging dat we, doordat we vroeger arbeidsmigranten en hun gezinnen niet hebben onthaald en hen hebben beschouwd als tijdelijke gasten, nu af te rekenen hebben met integratieproblemen. Alle vorige regeringen hebben nagelaten een onthaalbeleid uit te werken. Ik wil benadrukken dat we deze zittingsperiode begonnen met een budget van 15 miljoen frank voor het organiseren van extra onthaalcursussen. Vandaag wordt binnen het departement Welzijn ongeveer 9.800.000 euro vrijgemaakt voor primaire inburgeringstrajecten. Binnen het departement Onderwijs wordt bijzonder veel geld vrijgemaakt voor onthaalonderwijs van anderstalige minderjarige nieuwkomers. Er gaat 4.600.000 euro naar NT2. Binnen het departement Tewerkstelling worden duizenden euro's gereserveerd hiervoor. Hiermee wil ik aantonen dat het deze regering menens is met het uitwerken van het inburgeringsbeleid.

We zullen dit ontwerp van decreet, waaraan hard is gewerkt, in een goede verstandhouding tussen diverse fracties, met heel veel overtuiging goedkeuren. Wel hebben we nog een aantal bekommernissen. Zo is er de vraag of er nu een voldoende groot aanbod is en, indien dat niet het geval is, wanneer dat er zal zijn. We zijn goed op weg, maar we worden nog geconfronteerd met een te beperkt aanbod. We willen graag dat elke nieuwkomer wordt onthaald, en dat zijn er een hele hoop. Algemeen wordt uitgegaan van ongeveer 12.000 tot 13.000 primaire trajecten per jaar.

Tegen de zomer krijgen we van de minister te horen hoe zij, maar vooral ook haar collega van Onderwijs, bijkomende trajecten zal organiseren. Dat er zal worden hervormd bij de reguliere voor-

Van Den Heuvel

zienenen lijkt nu al vast te staan. Toch zullen bijkomende middelen moeten worden ingezet, wil deze regering dit ontwerp van decreet volwaardig kunnen realiseren. Wij zullen daar mee voor ijveren. Ik wil echter nadrukkelijk stellen dat we geen verschuiving van de budgetten van nieuwkomers naar oudkomers zullen toelaten. Voor nieuwkomers wordt nieuw beleid gemaakt, wat nieuwe budgetten vergt.

Vervolgens is er de vraag naar voldoende kwalitatief hoogstaande lesgevers. De lesgevers die er nu zijn, zijn goed bezig. Ze leveren kwaliteitsvol werk. Maar om aan alle vragen te voldoen, moeten er meer mensen komen. Zij moeten voldoende tijd krijgen voor een goede opleiding. Verder is er een gedifferentieerd aanbod nodig, zodat dit op maat kan gebeuren. Ook daarop moeten de lesgevers en de mensen die de maatschappelijke oriëntatie begeleiden worden voorbereid.

De ondersteuning vinden we eveneens belangrijk. Tijdens de besprekingen werd gesteld dat een aantal mensen er niet in slagen om een traject helemaal te voltooien. Deze 'afhakkers' blijken in de meeste gevallen de cursus niet te kunnen combineren met de job die ze ondertussen hebben gevonden. Er moet dus een voldoende groot aanbod aan avondcursussen zijn. Ook voor de mensen die problemen hebben met kinderopvang moeten we in de juiste ondersteuning voorzien. Bovendien blijkt een aantal mensen moeilijk op de cursus te geraken. Ook vervoer lijkt dus voor sommigen een probleem te zijn. We pleiten daarom voor voldoende omkadering.

Er moet een naadloze overgang zijn tussen het primaire en het secundaire traject. Zoals ook de minister heeft benadrukt, mogen we niet de illusie wekken dat iemand die onze taal niet kent en hier aankomt, na 120 of 180 uur Nederlandse les in elk geval onze taal machtig zal zijn. Dat is slechts een begin. We hebben dus absoluut nood aan een verdere uitbouw van de secundaire trajecten. Het is nodig en zinvol de oriëntering op de samenleving en de arbeidsmarkt verder uit te werken. Toch moet niet iedereen absoluut naar een arbeidstraject worden georiënteerd.

We hebben veel en lang gedebatteerd over een verplichting tot het volgen van het inburgeringstraject, ook intern in onze fractie. Het was bijzonder nuttig daarover het advies te vragen van de Raad van State. Enkele uitspraken van de raad illustreren perfect wat ook onze bekommernis is.

De Raad van State stelt: 'Het aanbieden van een inburgeringsprogramma kan worden beschouwd als een vorm van invoering van de verplichting van de overheid om te zorgen voor het welzijn van de personen die verblijven op het grondgebied waarvoor ze verantwoordelijk is.' Dat is een verwoording van hoe ook wij daartegenaan kijken. Mijn fractie en ikzelf volgen deze zienswijze.

Ik citeer verder: 'De inburgering is erop gericht de vreemdeling de mogelijkheid te bieden zich zijn nieuwe sociale omgeving eigen te maken en ertoe bij te dragen dat de samenleving de personen van de doelgroep als volwaardige burgers gaat erkennen.' Hiermee wijst de Raad van State op het wederzijdse van de verplichting. Het is een verplichting, en het is een goede zaak dat de nieuwkomer inburgert, maar het is absoluut ook noodzakelijk dat een samenleving, met haar oudkomers, zich oriënteert op een veranderende samenleving met nieuwkomers. Uiteraard is het nuttig en nodig dezelfde taal te spreken om samen te kunnen leven.

Ook de uitspraak van de Raad van State dat de verplichte inburgering niet eenzijdig gericht mag zijn op assimilatie ter bescherming van de dominante cultuur, past in onze zienswijze. De cursus maatschappelijke oriëntatie zal daarom evenwichtig moeten worden uitgebouwd. Respect voor de eigenheid en de eigen identiteit van de vreemdeling veronderstelt ook een erkenning van de kwaliteiten van de migrantensamenleving.

Vlaanderen zal voortdurend in evolutie zijn. Een eenduidige monocultuur behoort voorgoed tot het verleden. We leven en zullen leven in een interculturele samenleving. Daarom is het goed dat nieuwkomers worden ingeburgerd. Het is echter mijn heilige overtuiging dat meer dan ooit ieder van ons moet inburgeren. We kunnen maar beter wennen aan die kleurrijke en diverse samenstelling van de Vlaamse bevolking.

Het is niet zo dat we een sanctie hebben ingeschreven om zoveel mogelijk nieuwkomers te kunnen bestraffen. Eigenlijk hebben we dat gedaan om voldoende duidelijk te maken dat het ons menens is, en dat het een goede zaak is dat iedereen een traject volgt. We hopen dat de sanctie ertoe bijdraagt dat iedereen overtuigd raakt dat het volgen van een onthaaltraject een goede zaak is. Eigenlijk gaan we ervan uit dat het niet nodig zal zijn om te bestraffen. De realiteit is van die aard dat er nog altijd veel meer vraag is bij de nieuwkomers dan dat er aanbod is. We denken daarom dat dat geen probleem zal zijn.

Van Den Heuvel

Mevrouw de minister, wij rekenen op u om de inwerkingtreding zo snel mogelijk te garanderen. We laten dat over aan de regering, en ik denk dat ik namens mijn collega's kan zeggen dat het absoluut de bedoeling is dat dit ontwerp van decreet zo snel mogelijk in werking treedt. Het is de overtuiging van mijn fractie dat dat een goede zaak is. Daarom zullen we u en de ministers van Onderwijs en Tewerkstelling steunen wanneer u aan een aanbod werkt. Wanneer er een volledig aanbod is, kan ook de verplichting in werking treden.

Collega's, we hebben belangrijk werk voor de toekomst verricht. Ik hoop dat we de komende jaren daar de vruchten van zullen kunnen plukken. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Lauwers heeft het woord.

De heer Herman Lauwers (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, u moet het me nog één keer gunnen te mogen zeggen dat ik, samen met mijn collega's van aanvankelijk de VU en later van VU&ID, als eerste een voorstel van decreet over inburgering heb ingediend, één keer in 1998 en een volgende keer in 1999.

Dat heeft onder meer geleid tot een studiereis naar Amsterdam en tot een uitgebreide studiedag voor de parlementsleden in de gebouwen van Pricma te Boom in december 2000. Daar heeft men onder meer een uitgebreide en minutieuze analyse gemaakt van wat toen door de sector het voorstel-Lauwers werd genoemd. Ik heb daaruit alleszins nog veel geleerd.

Ik heb me absoluut niet de illusie gemaakt dat het voorstel-Lauwers ooit het decreet-Lauwers zou worden, daarvoor was het onderwerp veel te complex en te gevoelig. Het heeft wel geleid tot een grondige discussie en tot onderzoek van de materie.

De knelpunten van toen zijn vandaag nog altijd de grote punten van discussie. Ik noem ze op. Wat is inburgering ? Aan deze vraag is ook de nog bestaande aversie tegen deze term gekoppeld. Hoe zit het met de verplichting ? Wat zijn de sancties ? Wat is haalbaar ?

Wat is inburgering ? Ik geef eerlijk toe dat ik, ondanks het feit dat ik de term zelf heb gebruikt in het voorstel van decreet, wel wat reserves heb tegenover dit woord. Het klinkt zo burgerlijk. Het

doet me denken aan een proces waarbij een koe met varkensvlees wordt vermalen, platgedrukt, gebakken en samen met een snee kaas tussen een sandwich terecht komt. Dat heet dan een cheeseburger, maar van de koe valt niet veel meer te merken. Bij mij wekt het woord een associatie op met het vermalen van dingen. Eigenlijk gaat het om een systematisch onthaalbeleid. De term is overgehaald uit Nederland. Voor ons is dat altijd een reden om te zeggen dat het dan wel ethisch en moreel aanvaardbaar is. Ik geef ook toe dat de term inburgering inmiddels is ingeburgerd. Het is dus niet van belang welke naam het heeft. Van belang is wat ermee bedoeld wordt.

Als we beginnen te discussiëren over wat daarmee eigenlijk bedoeld wordt, ontstaat onmiddellijk een discussie over assimilatie, integratie, aanpassing, inpassing en nog vele andere begrippen. Dat is zelfs geen semantische discussie meer vermits de betekenis van die woorden politiek-ideologisch ingekleurd is geworden. Het is dus eigenlijk een Babylonische discussie geworden, een discussie met een grote spraakverwarring rond de termen zelf.

Wat is dan eigenlijk het doel van een inburgeringsbeleid ? Ik denk dat we het er allemaal over eens zijn dat Vlaanderen bereid is om een gecontroleerde instroom van migranten goed op te vangen en dat de kennis van het Nederlands daarbij een evidentie is. Ik denk dat we het er ook over eens zijn dat de alloctonen zich kunnen inschakelen in wat ik de 'Vlaamse variant op een Europese cultuur' zou noemen. Ik zeg dit niet omdat we die Vlaamse cultuur hoger inschatten, maar wel omdat het nu eenmaal onze cultuur is.

Laat ons een kat een kat noemen. Wat zijn nu de bekommernissen, de punten van vrees, de bezorgdheden ? Vlaanderen wil uiteraard een Europese regio met een Vlaams en Europees karakter zijn en blijven. Wat wil ik daar nu mee zeggen ? Europa is getekend door christelijke, maar ook door Arabische invloeden. Europa is getekend door humanistische tradities en ook door de idealen van de Franse Revolutie. Denk maar aan de scheiding tussen kerk en staat. Europa heeft echter ook mei 1968 gekend, met in het zog emancipatiebewegingen van vrouwen, homo's en lesbiennes, de laïcisering van het huwelijk, enzovoort.

Ik wil erop wijzen dat we vandaag doen alsof dit de verworvenheden zijn van een Europese geschiedenis. Mijns inziens zijn het uiteindelijk recente verschuivingen van hooguit vijftig jaar. Dit toont aan dat die Europese cultuur geen statische cultuur is, maar een cultuur die voortdurend – en zelfs heel

Lauwers

snel – evolueert. Wat we vandaag bestempelen als de verworvenheden van een Europese cultuur, is grotendeels amper 50 jaar oud.

Ik stel daarin trouwens één van de breuklijnen van de nieuwe politiek vast. Sommige partijen – met name het Vlaams Blok – vinden immers dat die evoluties te snel gaan en zelfs liever niet zouden mogen plaatsvinden, terwijl andere partijen – met name Agalev – vinden dat het niet snel genoeg gaat omdat de samenleving zich niet snel genoeg aanpast aan de nieuwe normen.

Vlaanderen is nooit een monocultuur geweest. Er is altijd een verschil geweest tussen de arbeiderscultuur en de burgerlijke cultuur in de 19e en 20e eeuw. Het onderscheid tussen de jeugd- en de ouderen- of volwassenencultuur werd pas in de jaren vijftig in de wetenschap ingevoerd. Het is ook pas in de jaren vijftig dat voor het eerst in de literatuur, in de sociologie en in de psychologie over jeugdcultuur wordt gesproken. Dat verschil in subculturen is dus bijzonder recent. Het is eigenlijk pas sinds 1980 dat gesproken wordt over jeugdculturen en over de invloeden daarvan.

Wat is inburgering in die optiek ? Waar willen we dan naartoe ? Mijns inziens is het inschakelen van migranten in die veelvormige Vlaams-Europese cultuur het doel. Dit betekent zich aanpassen – let op deze woorden ! – aan Europese basiswaarden zoals de scheiding tussen kerk en staat, de gelijkheid van man en vrouw, enzovoort. Het betekent ook zich inpassen – let ook op deze woorden ! – in de hier en nu bestaande wetgeving, met name de rechten en plichten inzake sociale zekerheid, de leerplicht, de regels over het slachten van dieren, de regels over de selectieve huisvuilophaling, enzovoort.

Het doel van de inburgering is niet mensen te ontdoen van hun wortels, mensen afstand te doen nemen van hun historische identiteit. Binnen de Europese basiswaarden en binnen de wettelijkheid hebben ze het recht op een allochtone subcultuur, net zoals de Vlaamse subculturen dat recht hebben, bijvoorbeeld de gabbers, de chatters en de skinheads. Dat betekent dat ze recht hebben op hun godsdienstbeleving en de tradities daarvan, op hun eigen kleding en voedsel. Net zoals de Vlaamse subculturen zal dat de Vlaamse en Europese cultuur op termijn beïnvloeden. Vreemde subculturen van vandaag zullen mee bepalend zijn voor de Vlaamse en Europese cultuur van pakweg 2050.

Sommigen zijn het daar niet mee eens, maar het is een evidente evolutie.

Ik ben niet zo naïef om te denken dat we dat met dit ontwerp van decreet allemaal zullen bereiken. Inburgering is alleen maar een onthaalbeleid voor nieuwkomers. Er is veel meer nodig dan dat voor de inpassing van alle hier en nu wonende allochtonen. In 120 uur tijd leer ik geen Chinees. Iemand die niet vertrouwd is met een Westerse grammatica, zal in die tijd geen Nederlands leren. Er is inculturatie nodig, maatregelen voor werkgelegenheid en onderwijs, want er zijn op dat vlak nog veel problemen voor de leerplichtige nieuwkomers. Elke dag komen er nieuwe mensen toe, en elke dag wijzigen de klasgroepen. Er is meer zichtbaarheid nodig in de media, in de ziekenhuizen, in de bedrijven en bij de bakker.

Er zijn nog allerlei regeringsinitiatieven nodig om de ontwikkeling te stimuleren van een Europese variant van de islam, zoals er ook Afrikaanse versies bestaan van het katholicisme. Ik doel op inspraak bij de benoemingen van imams en islamleeraars en bij het invoeren van het vak Europese islamtheologie aan onze universiteiten.

Uiteraard kan dat niet worden geregeld met één decreet. Dit is alleen maar een bescheiden onthaalbeleid voor nieuwe migranten. Het is een onderdeel van een veel breder integratiebeleid. Ik heb willen aangeven wat de doelstelling is van een inburgering en wat een begeleide immigratie moet zijn. Het onderdeel waarover we het vandaag hebben, is heel klein. Ik ben er voorstander van dat in de volgende regering een minister bevoegd voor integratie wordt aangesteld. Ik wil u meteen geruststellen, ik ben daarvoor geen kandidaat.

We moeten realistisch zijn. Het ontwerp van decreet legt de lat heel hoog, vooral voor de Vlaamse regering en voor de sector die het moet uitvoeren. Er wordt veel te lichtzinnig gepraat over inburgering, alsof het een kwestie is van een paar maanden cursus volgen. Er zijn heel wat nieuwkomers die voor de eerste keer worden geconfronteerd met een Westerse cultuur, met een hoogtechnologische samenleving, met een sterk gereguleerde staat. Onder die mensen bevinden zich nogal wat analfabeten in hun eigen moedertaal, en personen met een mentale handicap.

Bovendien is het niet iedereen gegeven om een compleet vreemde taal met een volledig andere grammatica snel onder de knie te krijgen. Het is daarom zo belangrijk dat het om een traject op maat gaat, maar dat vergt een bijzondere methode.

Lauwers

diek en ervaren personeel. Het is niet enkel een kwestie van geld. We kunnen niet zomaar pas afgestudeerde leerkrachten van 21 jaar met de taak belasten. Hun programma en didactiek zijn daartoe niet geschikt. We hebben nood aan de ervaringsdeskundigheid en de eigen methodiek van de VDAB, NT2, basiseducatie en talrijke lokale integratiediensten en VZW's. Die ervaringsdeskundigheid en methodiek moeten worden gemultipliseerd. Iedereen is het erover eens dat dit alles niet ten koste mag gaan van de migranten die hier al veel langer wonen en op een wachtlijst staan.

In de marge merk ik even op dat het woord 'oudkomers' een verschrikkelijke term is. Het is zowel etymologisch als semantisch een draak. Het woord zou niet langer mogen worden gebruikt. Het is geen vorm van nieuwspraak, enkel van taalverkrachting.

Het decreet is niet alleen een kwestie van meer geld, het vergt ook tijd om de deskundigheid te vermenigvuldigen en om aansluiting te maken met het secundaire traject in de vorm van vervolgcursussen Nederlands. De cursussen Nederlands van het primaire traject volstaan immers niet om zelfredzaam te zijn in de samenleving. Ook de aansluiting met de VDAB is belangrijk. Gelukkig is dat een van onze meest performante overheidsinstellingen. Er moet ook worden gewerkt aan de combinatie met het inwerkdecreet van minister Landuyt en met het volwassenonderwijs.

Ik waarschuw alle ongeduldige collega's. Dit is heel waardevol ontwerp van decreet, maar er is geld en tijd voor nodig. Ik ben het er volkomen mee eens dat een zo snel mogelijke implementatie nodig is, maar ik zal niet het parlamentslid zijn dat over één jaar op de minister zal schieten als blijkt dat het decreet nog niet voor 100 percent wordt uitgevoerd. Wie dat wel zou doen, is niet realistisch. Het zou zelfs unfair zijn ten opzichte van de Vlaamse regering. Wat zo snel mogelijk en zo volledig mogelijk kan gebeuren, moet ook zo snel en volledig mogelijk gebeuren, maar we moeten realistisch zijn. Ik herhaal dat het niet alleen een kwestie is van geld en uitvoeringsbesluiten op papier.

Het ontwerp van decreet over inburgering en onthaal van nieuwkomers houdt verplichtingen in voor gemeentebesturen. Het bevat procedures en programma's op maat en voorziet in een opvolging. Stel dat alles lukt, dat we over enige tijd over de nodige mensen en middelen beschikken om het decreet helemaal uit te voeren, mogen we zo'n inbur-

gering en onthaalbeleid dan verplichten? Ik aarzel niet om 'ja' te antwoorden. Spirit aarzelt daarover niet. De meeste migrantenverenigingen aarzelen daar evenmin over. Het is immers een kwestie van algemeen belang voor de samenleving, de Vlamingen, de nieuwkomers, de ouderen, de jongeren, de mannen en de vrouwen.

Wat is nu de sanctie? Bij de opmaak van het eerste voorstel van decreet heb ik het ook moeilijk gehad om daar uit te raken. Sancties die worden gekoppeld aan grond- of sociale rechten kunnen niet. Administratieve boetes maken het dan weer voor bemiddelden gemakkelijk om de sanctie af te kopen, terwijl het voor de niet-bemiddelden wordt doorgeschoven naar het OCMW. Dat kan niet de bedoeling zijn. Zo werkt het niet. Mevrouw Ceysens heeft een juridische onderbouw gegeven voor het hanteren van het principe van de leerplicht. Dat is haar verdienste. Op die manier hebben we een politieke uitweg gevonden.

Wat houdt de leerplichtsanctie in? Het gaat niet om duizenden procedures waarvan vooral de advocaten rijk worden. Het houdt in dat gemeentebesturen afwezig kunnen aanmanen om deel te nemen. Wanneer dat herhaaldelijk niet gebeurt – in de leerplicht gaat het over vijftien volle dagen – kunnen er juridische procedures worden gestart. Wanneer een of twee flagrante weigeringen leiden tot veroordelingen, zal dat een voldoende negatieve voorbeeldfunctie zijn om het principe van de verplichting te doen werken. Ook over de leerplicht worden er geen dagelijkse procedures gevoerd.

De heer Herman De Reuse : Als het zo werkte, dan zouden er geen misdrijven meer zijn.

De heer Herman Lauwers : Zo werkt de leerplicht. Die functioneert toch ook zonder dat daar dagelijks procedures over worden gevoerd. Het is voldoende dat er een aantal voorbeelddossiers zijn van flagrante overtredingen, van koppige weigeringen om de leerplicht in stand te houden. Dat zal ook werken bij de verplichte inburgering. Het is zowel juridisch als maatschappelijk-moreel een perfect instrument. Het is evident dat het pas kan ingaan, als de overheid een behoeftedekkend aanbod op maat heeft. Dat gaat over geld, tijd en de verspreiding van ervaringsdeskundigheid.

De heer Herman De Reuse : Dat gaat over mentaliteit.

De heer Herman Lauwers : Het is goed dat die opmerking van uw fractie komt.

Lauwers

Ik geloof dat de commissie voor Welzijn goed werk heeft geleverd. De Vlaamse regering heeft aan het Vlaams Parlement de ruimte gegeven om het ontwerp van decreet aan te vullen en te wijzigen. Ze gaf ook de opdracht om enkele knooppunten door te hakken. Dat was niet eenvoudig en vroeg veel overleg. De minister heeft ook een paar uitmuntende medewerkers van haar kabinet ter beschikking gesteld. Er moet ook nog veel uitvoerend werk gebeuren, vooral de aansluiting op het secundaire traject en het verhinderen dat de wachtlijsten in de verdrukking komen.

Dit is slechts een onthaalbeleid. Ik ben vragende partij om een commissie ad hoc op te zetten die een evaluatie maakt van het totale integratiebeleid. Ik geloof dat met dit ontwerp van decreet de eerste stappen zijn gezet tot integratie aan de bron, namelijk bij nieuwkomers. De gevolgde werkwijze bewijst dat zelfs een ongewone coalitie met vier partijen via parlementair overleg en zonder druk van de regering in een gevoelige materie in staat is gebleken om decretale besluiten te nemen. Ik dank alle collega's daarvoor. Bij wijze van symbool, trek ik mijn eigen voorstel van decreet in. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, ik bedank mevrouw Van Den Heuvel voor het vrij objectief verslag dat ze heeft uitgebracht. Ik wil wel een kleine kanttekening maken. Ze zei dat CD&V er voorstander van is om alle mogelijke tegemoetkomingen te schrappen. Wij hadden het echter over alle niet legaal verplichte bijdragen. Ik verwijs daarvoor naar bladzijde 65 van het schriftelijk verslag.

Mijnheer Lauwers, u stelt voor een commissie ad hoc op te richten. We hebben dat voorstel ooit zelf ingediend, maar u hebt dat toen weggestemd. We hebben dat sterk betreurd omdat een integratiebeleid het algemeen kader vormt. Een inburgerings- of onthaalbeleid is daar één onderdeel van.

De meerderheid had beter een andere logica gevolgd, te meer omdat het ontwerp van inburgeringsdecreet het decreet van de vraagtekens is en blijft. Er zijn geen zekerheden meer. Allicht is er geen enkel ontwerp dat in de Vlaamse regering zoveel aandacht kreeg als dit. Al bijna 4 jaar werd de tekst aangekondigd. Het is ook een van de basis-

elementen uit het regeerakkoord. Aan geen enkel ontwerp besteedde het Vlaams Parlement tijdens deze legislatuur zoveel intensieve vergadertijd. Niet enkel de commissie voor Welzijn, maar ook de commissie voor Onderwijs en de commissie voor Werkgelegenheid brachten hierover advies uit.

Iedereen verwacht dan ook een goed ontwerp, een goed resultaat, ruim gesteund door de meerderheid en aanvaardbaar voor de democratische oppositie. Er is echter geen enkel ontwerp dat bij mij meer onzekerheid oproept dan deze tekst. Het is een ontwerp van vraagtekens, van alles wat we nog niet weten, van wat nog moet worden onderzocht op wie het van toepassing is. Er moet nog worden nagegaan of er voldoende aanbod van Nederlands als tweede taal is, hoe personeel kan worden opgeleid, hoe de kwaliteit kan worden bewaakt, welk stappenplan financieel mogelijk is, terwijl vorig jaar al een motie werd goedgekeurd om met dit alles al een aanvang te nemen.

Geachte collega's, we kunnen ons dan ook afvragen of dit ontwerp wel werd voorbereid, of het niet te vroeg komt en of het voorlopig niet overbodig is. Op basis van de bestaande regelgeving worden nu onthaal- of inburgeringstrajecten georganiseerd. De regeling die nu van kracht is en die loopt tot oktober van dit jaar, is gebaseerd op een visietekst en een meerjarenplan van de vorige Vlaamse regering. Ik denk daarbij aan het strategisch plan voor de minderheden, de SIF-middelen en het decreet betreffende de etnisch-culturele minderheden, waarin uitdrukkelijk aandacht wordt geschonken aan het onthaalbeleid. Dit onthaal was de basis voor het traject in verband met taal, maatschappelijke en levensoriëntering. Na het invoeren van dit decreet werden in 1999 voor het eerst middelen ter beschikking gesteld.

En toen kwam de paars-groene regering. De middelen voor het uitvoeren van dit strategisch plan werden fors verhoogd. De onthaaltrajecten werden veranderd : plots werd het traject gesplitst in een primair en een secundair traject, zonder inspraak van gemeenten en onthaalbureaus. Dat is allicht gebeurd om twee ministers een plezier te doen.

Trajecten waren niet meer toegankelijk voor iedereen, want oudkomers werden uitgesloten. In De Standaard van vandaag staat een artikel waarin mensen worden geïnterviewd over de zin van het inburgeringstraject. Ze vallen echter niet onder dit inburgeringsdecreet, want ze mogen geen beroep doen op de Vlaamse middelen. Ze zijn immers oudkomers – om dat lelijk woord toch maar eens te gebruiken.

Van Cleuvenbergen

Deze regering sprak plots over inburgeringstrajecten in de plaats van over onthaaltrajecten en ik denk dat dit het gevolg is van een politiek akkoord. Dat zet mensen echter op het verkeerde been. Nieuwkomers krijgen nu de indruk dat ze ingeburgerd zijn eens ze het traject hebben afgelegd. Veel Vlamingen die horen over die inburgeringstrajecten en het geld dat daaraan wordt besteed, vragen zich vaak af waarom vreemdelingen ondanks die trajecten nog geen Nederlands spreken. De federale overheid zorgde bovendien nog voor de snel-Belgwet waarin geen taalkenniseisen werden opgenomen.

We stellen vast dat deze regering het inburgerings-thema vaak gebruikt om media-aandacht te krijgen en zichzelf te profileren. Volgens mij maakt dat de kloof tussen 'wij' en 'zij' steeds groter.

In de Septemberverklaring 2000 stelde minister-president Dewael dat er 750 miljoen frank was voorzien voor inburgering. We komen dit jaar, anno 2003, nog maar aan 400 miljoen frank. Het verschil tussen integratiebeleid, cultuurbeleid voor migranten, onderwijsvoorrrangsbeleid, onthaalklassen en inburgering was de regering niet bekend. Alles werd op een hoop gegooid om bij Vlamingen en nieuwkomers de indruk te wekken dat Vlaanderen veel doet en dat alle problemen opgelost zijn.

In de Septemberverklaring 2001 zei de minister-president : 'In 2000 trokken we bijna een 0,5 miljard frank uit voor inburgeringstrajecten via onthaalbureau's, onthaalonderwijs in scholen en inspanningen die zijn gericht op de arbeidsmarkt.' Ik herhaal : we zitten nu nog niet aan dit bedrag. Ik citeer de minister-president nog even : 'Nog dit na-jaar legt de regering het inburgeringsdecreet aan het parlement voor. Dit decreet schetst de structuur voor de uitbouw van het inburgeringsbeleid in gans Vlaanderen.' Straks zullen we weten of dit het geval is. In de Septemberverklaring 2001 stond ook nog : 'Het budget voor inburgering 2002 volstaat om de helft van alle nieuwkomers een basistraject aan te bieden.' In de begrotingsdocumenten van één maand later konden we echter lezen dat de bevoegde minister het over 33 percent had. In de plenaire vergadering hebben wij gesuggereerd dat het amper om 20 percent zou gaan. Uit een evaluatie-verslag is ondertussen gebleken dat we het toen bij het rechte eind hadden.

In de Septemberverklaring 2002 zei de minister-president : 'Ik herhaal dat we op het einde van de regeerperiode het aanbod van geplande inburge-

ringstrajecten moeten kunnen afstemmen op de vraag. Op dat ogenblik kan de inburgering een afdwingbare voorwaarde worden. Tegen het einde van deze legislatuur hebben alle nieuwkomers een inburgeringstraject.' We weten allemaal dat dit niet zal lukken, en in de Septemberverklaring 2003 zullen we wel weer iets anders te horen krijgen. Ook in 2003 wordt er zoals in de 3 voorgaande jaren veel gefantaseerd rond het thema inburgering.

Er wordt dus al enkele jaren gecommuniceerd over het inburgeringsbeleid zonder duidelijk te weten waarover het gaat. Er moet dit jaar zelfs een tandje worden bijgestoken omdat heel wat SIF-middelen wegvallen : die middelen waren goed voor een derde van het huidige trajectenaanbod.

Waren er geen mogelijkheden om nu al voor nieuwe middelen te zorgen ? Ja, die waren er zeker. We hebben bij de vorige begroting een amendement ingediend om de middelen voor communicatie van de Vlaamse regering voor de periode van januari tot de helft van maart 2003 over te hevelen naar de trajecten. Het gaat om meer dan 300.000 euro. Onder andere met dat geld zou veel kunnen worden gedaan.

Collega's, CD&V vraagt zich af wat het nut is van te stemmen over een lege doos. Hoe beoordelen we dit ontwerp ? De meerderheid kiest voor een snel traject. Er zijn bovendien twee trajecten, wat het ingewikkeld maakt voor de doelgroep en wat de versplintering van bevoegdheden versterkt. Bovendien wil de meerderheid na een eerste stap van 120 of 180 uren reeds een bewijs van inburgering afleveren, terwijl we allemaal weten dat het niet mogelijk is na 120 of 180 uren een taal te beheersen. Wij kunnen als parlementairen na een taalbad Frans zelfs nog niet volwaardig functioneren. We moeten dus consequent zijn en na een klein aanbod geen beloning en dus geen bewijs van inburgering geven. Dan zouden we namelijk meteen de weg afsnijden om eventueel ooit een verplichting te kunnen opleggen voor het vervolg aan groepen waarvoor dat nodig kan zijn. Elke verplichting valt namelijk weg na het halen van een attest. En de meerderheid voorziet niet in een garantie voor een vervolgtraject.

Inhoudelijk werd totnogtoe enkel een inwerkings-decreet aangekondigd. Volgens ons is dat echter overbodig, want tijdens de hoorzitting hebben we gehoord dat het tot de normale opdrachten van de VDAB behoort om een doelgroepenbeleid te organiseren.

Van Cleuvenbergen

De hervormingen van het volwassenenonderwijs, waaronder Nederlands Tweede Taal, zijn aangekondigd. Op de vraag of ook daarvoor dan geen decreet nodig was om consequent te zijn, stelde de minister dat ze het nog niet wist.

De keuze om het traject te splitsen in twee onderdelen, vereist een garantie voor volgende stappen. Deze garantie blijft volledig weg. Collega's, ik herhaal het tot in den treure : wij willen één traject op maat van elke nieuwkomer. Dit traject bestaat inderdaad uit een aantal onderdelen, die contractueel vastliggen. Er is één coördinator voor de regio. Pas aan het einde van het hele traject, na het afwerken van het contract, kan volgens ons een bewijs van integratie worden gegeven. Dit geeft de nieuwkomer dan extra kansen op verdere vervolgopleidingen en op arbeid. Wie Belg wil worden, heeft volgens ons dit bewijs van integratie nodig om een naturalisatieprocedure op te starten.

We hebben vragen bij de doelgroep waarvoor de verplichting geldt. De meerderheid wou een verplichting invoeren om moeilijk bereikbare groepen te integreren. We gaan daarmee akkoord, omdat we weten dat bepaalde mensen een duw in de rug nodig hebben om hierop in te gaan. We vrezen echter dat deze meerderheid het omgekeerde zal bereiken van wat ze voor ogen had. Die verplichting geldt namelijk niet voor nieuwkomers uit landen waarmee België een internationaal samenwerkingsakkoord heeft – en dit kan gaan om een tewerkstellingsakkoord of een associatieverdrag.

Op mijn vraag aan de minister om welke landen het ging, zei de minister dat ze dat niet wist maar het ging onderzoeken en dat ik dit in april 2003 zou weten. Nochtans wist de meerderheid reeds in december 2002 dat niet iedereen kan worden verplicht tot een traject en dat er dus geen verplichting zou gelden voor een aantal landen. Dat heeft de minister reeds in december 2002 aan de sector bevestigd. Toen werd al gezegd dat bepaalde landen buiten de doelgroep zouden vallen, namelijk Marokko, Tunesië, Algerije, Egypte, Turkije en ex-Joegoslavië. Als alle bewoners van deze landen buiten de doelgroep vallen waarop dit decreet verplicht van toepassing is, dan vraag ik mij af over wie wij nu eigenlijk bezig zijn. Hebben we het nu over de Amerikanen of over de Japanners ? De Raad van State stelde ook dat de doelgroepomschrijving veel te vaag was en dat de Vlaamse regering daarover meer uitleg moest geven. De minister bestelde echter haar studie en ondertussen zal deze meerderheid het ontwerp van decreet goed-

keuren, zonder te weten op wie het al dan niet verplicht van toepassing is.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik wil mevrouw Van Cleuvenbergen aanraden om de Nederlandse wet eens te lezen, omdat wij een EU-land zijn zoals Nederland. De wet op de inburgering van nieuwkomers in Nederland zegt zeer duidelijk wie daar allemaal onder valt en wie niet. Wij hebben dat niet decretaal verankert, en ik zal u zeggen waarom. Uit de Nederlandse wet valt heel goed op te maken wie onder die wet valt en wie niet. In Nederland vallen alle 16-jarigen daaronder, zelfs de Nederlanders die van Antilliaanse en Arubaanse afkomst zijn.

Er wordt een uitzondering gemaakt voor de Amerikanen, die een vriendschapsverdrag hebben gesloten met Nederland, namelijk een bilaterale overeenkomst met betrekking tot diegenen die zich willen vestigen als zelfstandige. Er zijn twee associatieverdragen waarin ook een uitzondering wordt gemaakt. Het eerste is een associatieverdrag met Polen, dat Nederland via de Europese Unie heeft afgesloten. Degenen die zich als zelfstandige vestigen zijn van de verplichting uitgesloten. Het tweede associatieverdrag is met Turkije afgesloten. Als men een jaar werkt, is geen inburgering meer verplicht. Alle anderen vallen er wel onder, ook de Turken, die zich als nieuwkomer vestigen, werkzoekende zijn of in het kader van gezinshereniging komen. Zo ziet de situatie er in Nederland uit.

Ik heb onderzocht welke gevolgen de associatieverdragen voor ons land meebrengen. Wij hebben dat niet allemaal in het decreet verwerkt omdat wij eerst juridische zekerheid wilden en de andere bilaterale verdragen onderzoeken. Ik gaf u daarom het voorbeeld van Nederland. Wat in Nederland mogelijk is, kan ook in Vlaanderen. De doelgroepen die wij beogen, komen zeker aan bod in het decreet waarover vandaag wordt gestemd.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : In Vlaanderen zijn er decreten, voor België gelden andere wetten en bovendien zijn er de verdragen van de Europese Unie met de andere landen. Als het allemaal zo eenvoudig is, vraag ik mij wel af waarom wij tot april moeten wachten op enig resultaat.

Minister Mieke Vogels : Het zou onverstandig zijn dat allemaal in het decreet op te sommen. Bilaterale verdragen evolueren immers en dan zou het decreet telkens moeten worden gewijzigd. In het kader van de uitbreiding van de Europese Unie is dat zeker zo. Om die reden hebben wij de opmerking van de Raad van State niet gevolgd en hebben

Vogels

wij dat op een verantwoorde manier in het verslag laten noteren.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Als u de opmerking van de Raad van State goed leest, dan blijkt dat om verduidelijking wordt gevraagd. De minister kon in de commissie zelfs geen land of verdrag opnoemen. Wij hebben dat vanuit de oppositie moeten doen. De Raad van State vroeg duidelijkheid omdat het Vlaams Parlement de minister nu teveel vrijheid van invulling toelaat. De minister wist dit alles reeds in de maand december. Waarom werd de opdracht pas in januari bij de bespreking en de stemming aan wetenschappelijk onderzoek onderworpen ?

Wij hebben ook vragen bij het ontoereikend aanbod. De leden van de meerderheid kunnen onvoldoende aantonen dat het bestaande en voorziene aanbod Nederlands tweede taal en de begeleiding naar de levensloopbaan de mogelijkheden kwantitatief en kwalitatief verzekert. Dat is duidelijk geworden toen de meerderheid het daarjuist bijna 2 minuten lang had over hoe goed het decreet wel was en 10 minuten over de vraagtekens die overblijven. Nu volgt slechts een vijfde van de nieuwkomers een traject. Het decreet biedt geen garantie dat alle nieuwkomers snel in een traject kunnen stappen. Er moeten toch geen decreten worden goedgekeurd die overbodig zijn : of het decreet is onvoldragen of het komt te vroeg. Er zijn bovendien onvoldoende middelen beschikbaar. Ik verwijs in dat verband naar mijn uiteenzetting over de Septemберverklaringen. Er wordt nu pas in bijkomende middelen voorzien tegen de begroting 2004. Tijdens de bespreking van het decreet gingen de meeste parlementsleden ervan uit dat er met de begrotingsaanpassing binnen 2 maanden in bijkomende middelen zou worden voorzien. Het zou de aangroei geleidelijk maken en dat zou kwalitatief ook de juiste manier van werken zijn omdat op die manier de nodige leerkrachten en omkadering kunnen worden geworven.

Het inburgeringsdecreet blijft hoe dan ook een lege doos, waarvan zelfs de vorm niet vaststaat. Bij een aantal elementen hebben wij nog heel wat vragen. Zo hebben wij vragen bij het systeem van primaire en secundaire trajecten. Gaat het wel om een vooruitgang ? De primaire en secundaire trajecten vormen de basis van het inburgeringsdecreet, maar in een evaluatie van het systeem is pas in het najaar 2003 voorzien. Normaal wordt een evaluatie als basis voor nieuwe regelgeving gebruikt, en gaat men niet andersom te werk.

Klopt het dat het niet van toepassing zijn van de inburgeringsplicht zou gaan over verdragen met Turkije, Marokko, Tunesië, Algerije en het vroegere Joegoslavië ? Voor zo'n grote groep met veel gezinsvorming zou de verplichting wegvallen. Hoe wilt u dan de vrouwen bereiken ?

Mijn volgende vraag betreft de datum waarop de in het ontwerp van decreet voorziene verplichting van kracht wordt.

De heer Jos Stassen : Mevrouw Van Cleuvenbergen, ik heb uw toespraak aandachtig beluisterd. Ik begrijp evenwel niet welke lijn u in uw redenering tracht te trekken. U hebt daarnet gezegd dat we met een probleem zitten dat we moeten oplossen. U vindt de voorgestelde oplossing evenwel onvoldragen. Daar kan ik inkomen. U vindt dat er in onvoldoende middelen is voorzien om het voorliggend ontwerp van decreet uit te voeren. Daar is iedereen het over eens.

De kritiek die u vandaag geeft, doet me evenwel denken aan een discussie die we hier een aantal jaren geleden hebben gevoerd. Ik heb het hier over het decreet op de zorgverzekering. Zoals ik tijdens de besprekingen uitvoerig heb aangetoond, was dit in april 1999 besproken en goedgekeurd decreet niets meer dan een lege doos. Ironisch genoeg moest een minister van mijn partij dit decreet uitvoeren. Aangezien u dit dossier indertijd zelf hebt opgevolgd, hebt u zelf moeten vaststellen dat dit decreet effectief een lege doos was. Het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering hebben toen ernstige inspanningen moeten leveren om hieraan de nodige invulling te geven.

Mevrouw Van Cleuvenbergen, u geeft vandaag net dezelfde kritiek. Ik ben er evenwel van overtuigd dat u zich ditmaal vergist. De in het voorliggend ontwerp van decreet voorziene invulling is veel concreter dan de invulling die indertijd in het zorgdecreet was ingeschreven. De middelen waarin hiervoor is voorzien, zijn veel duidelijker. De Vlaamse regering en de commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen hebben veel meer voorbereidend werk geleverd.

U vindt dat het voorliggend ontwerp van decreet geen oplossingen biedt voor de problemen die we moeten oplossen. Mijns inziens hebt u dit evenwel onvoldoende aangetoond. De voorbeelden die u hier hebt aangehaald, bewijzen in mijn ogen niets. Zo zijn uw verwijzingen naar andere landen zeer betwistbaar.

Stassen

Kunt u me nu eens kort uitleggen waarom het voorliggend ontwerp van decreet zo slecht is ? Kunt u me uitleggen op welke manier we Vlaanderen naar de verdoemenis zullen helpen of om welke reden we mensen die een inburgeringstraject nodig hebben, niet zullen kunnen helpen ? Tot nu toe hebt u namelijk enkel tegenstrijdige argumenten aangehaald.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Mijnheer Stassen, mijn vragen maken duidelijk waarom het hier eigenlijk om een overbodig ontwerp van decreet gaat. Ik heb overigens nog een hele reeks vragen.

Wanneer zullen de verschillende onderdelen van het ontwerp van decreet van kracht worden ? Dit ontwerp van decreet geeft de Vlaamse regering in feite een volmacht om de verschillende onderdelen apart in voege te laten treden. Dit getuigt niet van degelijk parlementair werk.

Wanneer zal worden voorzien in een voldoende, uitgewerkt naar doelgroep, regio en tijd, dus een gedifferentieerd aanbod NT2 ? In het ontwerp van decreet staat dat elk traject 3 maanden na het opstarten in een aanbod voor nieuwkomers moet kunnen voorzien. Ik veronderstel dat dit onderdeel van het ontwerp van decreet pas in de verre toekomst van kracht zal worden.

Wanneer zal in de secundaire trajecten in een volwaardig aanbod voor de levensloopbaan worden voorzien ? Momenteel wordt enkel in een gericht werkgelegenheidsaanbod voorzien. Iedereen is het er evenwel over eens dat een levensloopbaan niet enkel om werkgelegenheid draait. Ik vraag me dan ook af waarom er, naar analogie met de titel van dit ontwerp van decreet, wel een 'inwerkdecreet', maar geen 'inonderwijs-', 'incultuur-' of 'inwelzijnsdecreet' is. In het kader van de levensloopbaanplanning lijkt dit me nochtans noodzakelijk. Een levensloopbaanplanning kan tevens inhouden dat iemand gewoon goed functioneert in een gezin, bijvoorbeeld door kinderen op te voeden. Ook hiervoor moeten we in de nodige decretale bepalingen voorzien. We mogen ons niet tot de tewerkstelling beperken.

Ik ga verder met mijn vragen.

Hoe zullen de onthaalbureaus worden georganiseerd ? Dit is een zeer dringende vraag. Hoe zullen de gemeenten bij deze structuur worden betrokken ? Het ontwerp van decreet is hierover bijzonder onduidelijk.

Mogen de onthaalbureaus zich ook met eventuele gemeentelijke trajecten bezighouden ? Mogen ze ook voor andere doelgroepen werken ? Het voorliggend ontwerp van decreet maakt een volledige cesuur tussen het aanbod voor nieuwkomers en het bestaande aanbod dat zich in heel wat gemeenten ook op andere doelgroepen richt. De vraag is of de onthaalbureaus zich in de toekomst nog op beide doelgroepen zullen mogen richten.

Hoe zal het aanbod voor de nieuwkomers worden gegarandeerd ? Waarom beperken de bepalingen in dit ontwerp van decreet zich tot inburgeringstrajecten van 120 of van 180 uren ? Omwille van deze beperking is een verdere verplichting en dus uitgewerkt aanbod voor nieuwkomers immers niet gegarandeerd.

Is de voorziene verplichting een dubbele verplichting ? Op welke manier kan een nieuwkomer van de Vlaamse overheid eisen dat ze hem een inburgeringstraject aanbiedt ? Waarom is ons voorstel om buitenlandse diploma's en nuttige werkervaring sneller te erkennen niet aanvaard ?

Waarom is er geen duidelijkheid over kinderopvang, iets waarvoor de minister toch bevoegd is ? Er is nu reeds overal een tekort aan opvangplaatsen, laat staan als we deze doelgroep er ook nog bij betrekken.

Hoe zullen vanaf 1 november de huidige onthaalbureaus opgaan in de grotere onthaalbureaus ? Moet voor de oudkomers nu een volledig andere organisatie worden opgezet ? Worden onthaalbureaus ook gefinancierd voor nieuwkomers die niet verplicht zijn een inburgeringstraject te volgen ?

Hoe is dit beleid in Brussel toepasbaar en hoe kan in de regeling voor Brussel de betrokkenheid van de gemeente bij het onthaalbeleid worden opgelegd ? (*Opmerkingen van de heer Jos Stassen*)

Mijnheer Stassen, in dit decreet merken we een onmogelijkheid om dit uit te voeren. Als u artikel 7, paragraaf 2, tweede lid leest, en u zet dat tegenover artikel 6, paragraaf 2, dan weet u dat dit niet toepasbaar is in Brussel, want er wordt bepaald dat alle gemeenten van Brussel erbij betrokken moeten zijn. Dat kan niet. Het is de Vlaamse Gemeenschapscommissie, maar zo staat het niet in dit ontwerp van decreet.

Zijn er echt zoveel onzekerheden dat in artikel 27 moest worden gesteld dat elke bepaling afzonderlijk van kracht kan worden ? Ook het volgende is heel dubbelzinnig geformuleerd in dit ontwerp van

Van Cleuvenbergen

decreet, meer bepaald in artikel 5, paragraaf 1. Het gaat om de personen die vrijgesteld zijn omwille van die internationale verplichtingen. Waarom krijgen die automatisch een attest van inburgering? Dit kunnen we althans afleiden uit de herlezing van artikel 14 samen met artikel 5. U moet het maar eens goed nalezen. Misschien kan de minister het verduidelijken, maar volgens mij is het decreet in elk geval heel dubbelzinnig geformuleerd. Daarnaast is er nog het volgende. Kan men met een dergelijk attest dan nog wel starten in een primair traject?

Collega's, zelfs na de vele besprekingen in de commissie hebben we meer vragen dan antwoorden over de toekomst van dit ontwerp van decreet. We weten niet wanneer, hoe, voor wie en met welke middelen dit zal worden uitgevoerd. *(Opmerkingen van de heer Jos Stassen)*

Wanneer een decreet meer vragen dan antwoorden oproept, dan is het geen goed decreet. In de toekomst kan eraan gewerkt worden, maar dan was het beter geweest om het bestaande systeem nog een jaar of twee jaar te behouden en het goed te evalueren. Dan kon er een nieuw decreet worden uitgeschreven, dat dan in ieder geval een concrete invulling had.

Net zoals alle andere mensen vragen nieuwkomers ook zekerheid, zeker als het over inburgering gaat. Een goed onthaalbeleid voorkomt wederzijdse problemen en schept participatiekansen. Dit ontwerp van decreet, in al zijn leegheid, is volgens ons een gemiste kans. We zullen het dan ook niet goedkeuren. *(Applaus bij CD&V) (Rumoer)*

De voorzitter : Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal een deel van de tijd van mijn fractie invullen om daarna nog geruime tijd te laten voor de heer Denys, die dit werk in de commissie met vuur heeft verdedigd en die dat ook op deze plenaire tribune nog zal doen.

Mijnheer Denys, u noemde het zojuist al het mooiste decreet van het parlement. Ik denk dat het ongetwijfeld het kleurrijkste decreet zal worden. Ik denk dat we toch wel allemaal geschrokken zijn van het aantal nationaliteiten en de herkomst waarop dit van toepassing zal zijn. Dit wordt voor dit parlement misschien wel de grootste bijdrage die we deze legislatuur in kleurrijk Vlaanderen kunnen leveren. Het klopt immers dat de regering

ons gigantisch veel ruimte heeft gegeven om het ingediende ontwerp van decreet te wijzigen. Het is ook waar dat het voor ons eerst niet voldeed. We hebben nooit onder stoelen of banken gestoken dat volgens ons dit niet was wat er decretaal moest gebeuren inzake inburgering. We hebben dankbaar gebruik gemaakt van die ruimte om heel hard aan die tekst te werken.

De VLD-fractie heeft als eerste de kat de bel aangebonden. We hebben dat nooit verbloemd gedaan. We hebben meteen de verplichting op tafel gelegd als een *conditio sine qua non* voor ons. Mijnheer Denys, we hebben die persconferentie in oktober gegeven. Onmiddellijk daarna zaten we misschien wat in het defensief, omdat we die verplichting zo sterk naar voren schoven en we het toch wel falende beleid aankaarten met betrekking tot het probleem van het afhaken. Tegen het kerstreces was dat eigenlijk helemaal omgeslagen. De heer Lauwers heeft dit al terecht opgemerkt. We hebben een parallel getrokken met de wet op de leerplicht. We hebben de nadruk gelegd op de emancipatorische krachten die we in die inburgering tot stand willen zien komen.

Ik zal niet lang meer blijven stilstaan bij het werk dat in de commissie is verricht inzake inburgering. De tekst ligt er. Vandaag leggen we hier met de goedkeuring in de plenaire vergadering de laatste hand aan. Ik wil even naar de toekomst blikken. Na de stemming van deze namiddag zal het decreet een feit zijn, en zal het er op aan komen om dit uit te voeren. Mevrouw Van Cleuvenbergen, ik had gehoopt in uw betoog nog wat stof te vinden om het debat wat aan te zwengelen. Jammer genoeg zal ik uw betoog helemaal moeten negeren, gewoon omdat het eigenlijk geen steek houdt. U zegt dat er geen decreet moet worden opgesteld. Vervolgens houdt u een lang betoog waarin u zegt wat er allemaal in dat decreet moet staan, wat er niet in staat, welke decreten we nog nodig hebben en hoe we dat moeten doen. Ik kan daar eerlijk gezegd niets mee beginnen. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompu en de heer Carl Decaluwe)*

Waarmee we wel moeten beginnen, is de uitvoering van het decreet. Mijn fractie heeft de indruk dat zeker alles wat inzake tewerkstelling gebeurt, goed zit. Daar wordt veel werk van gemaakt. We willen ons toespitsen op de twee andere componenten die na het goedkeuren van dit ontwerp sterk zullen moeten worden uitgebouwd. Aan de ene kant is er Welzijn. We vinden dat Welzijn terzake eigenlijk een minimale rol te spelen heeft. Het heeft een veeleer regisserende functie. De taak van Welzijn is een en ander in de gaten houden en zaken coördi-

Ceysens

neren. Wel hebt u als welzijnsminister een heel belangrijke opdracht, namelijk bepalen wat die maatschappelijke oriëntering zal inhouden. Uiteraard zal daaraan een belangrijke bijdrage worden geleverd door het EVRM. Ook de gelijkheid van mannen en vrouwen zal er aan bod komen.

Er is nog een element, dat niet zo expliciet ter sprake is gekomen, maar wel van cruciaal belang zal zijn. Bij die maatschappelijke oriëntering zal aan de nieuwkomers heel duidelijk moeten worden gemaakt hoe wij in Vlaanderen staan tegenover de opvoeding van kinderen. Wij geloven immers dat men bij die opvoeding heel wat dingen kan aanleren die blijkbaar niet zo evident zijn in een aantal gemeenschappen en die deels zorgen voor overlast. Ik heb hier een zeer goed Nederlands tijdschrift over jongeren, '0/ 25' geheten. In Nederland is verplichte inburgering een evidentie. Daar durft men zeer vrijmoedig en open de problemen in de multiculturele samenleving te bespreken. Men noemt er de problemen bij naam. Daar wordt bijvoorbeeld gezegd dat we nieuwkomers en allochtone groepen bewust moet maken van het feit dat men in de opvoeding van kinderen heel wat maatschappelijke overlast, veroorzaakt door jongeren, kan voorkomen. Doen we dat niet, dan vegen we de problemen onder de mat, en daarmee dienen we niemand.

Bijvoorbeeld een van de confronterende uitspraken is dat de mensen in die gemeenschappen, als hun kind in het criminele circuit zit, thuis gaan zitten bidden. We moeten duidelijk maken dat dat in onze samenleving niet de wijze is waarop we met kinderen en opvoeding, maar ook met overlast omgaan. Dat is een belangrijk punt, waar in de maatschappelijke oriëntering werk van moet worden gemaakt.

De echte grote uitdaging ligt echter in het onderwijs. Dat beschikt over een groot budget voor inburgering. Toevallig wordt vandaag het tweede Huis van het Nederlands geopend. We zijn daar heel blij mee. Dat toont duidelijk aan dat de Vlaamse regering dit stuk van ons verhaal begrepen heeft. Toen we de steen in de kikkerpoel wierpen met het noemen van cijfergegevens over de gigantische uitval in het onderwijs, de inefficiënte besteding van middelen en het inefficiënte aanbod van Nederlands als tweede taal, heeft de Vlaamse regering daarop zeer snel en alert ingespeeld met sleutelen aan het onderwijs.

We kijken vol vertrouwen uit naar wat het Huis van het Nederlands tegen de versnippering kan doen, en hoe het kan bijdragen tot het efficiënt beheer, onder andere van de wachtlijsten. Daarover doen immers nog steeds fabeltjes de ronde. Heel wat mensen zeggen dat ze op maandag in België aankwamen, en op woensdag al in de cursus zaten. Er zijn dus niet overal gigantische wachtlijsten.

Waar ze wel bestaan, moeten ze gezuiverd worden. We geloven immers niet in de verdringing van nieuwkomers door oudkomers. Daarnaast staan er op die wachtlijsten bijvoorbeeld ook mensen die, hoe jammer dat ook is, geen gebruik zullen kunnen maken van het aanbod omdat ze illegaal in ons land zijn. Voor ons is onderwijs in die omstandigheden geen humanitaire hulp. We moeten de dingen durven benoemen zoals ze zijn. We moeten prioriteiten durven leggen. (*Opmerkingen van de heer Ludo Sannen*)

Ik heb het nu over meerderjarigen. Volgens ons is dat voor hen geen humanitaire hulp. We durven zeggen wat de echte prioriteiten zijn.

Ik huiver ook wat van het betoog, dat vaak en alom wordt gehouden, dat het aanbod te klein is en dat er meer uren nodig zijn, dat het te weinig gedifferentieerd is, dat ze niet kunnen komen omdat er geen omkadering is, en dat we voor die cursussen mobiliteit en kinderopvang moeten organiseren. Dat is hetzelfde als zeggen dat het onuitvoerbaar is. Wie zegt dat het te weinig is en te weinig gedifferentieerd, en wie vraagt om nog meer werking op maat, met een aanbod van mobiliteit, dus vervoer naar de cursus, en met een aanbod van kinderopvang, maakt het onbetaalbaar. We mogen onszelf geen rad voor de ogen draaien, en we moeten durven met andere oplossingen komen.

Ik schuif er een paar naar voren. Bij het doorneemen van de cijfergegevens viel het op hoe hoog opgeleid veel nieuwkomers zijn. Dat moeten we ook durven zeggen. De KU Leuven biedt bijvoorbeeld Go Dutch aan, een cd-rom-pakket dat in hoge mate gericht is op zelfstudie. We zullen moeten overstappen naar zulke vormen van aanbod. Zeggen dat we de nieuwkomers met eindeloos veel mankracht en uren eindeloos veel maatwerk kunnen aanbieden, is de waarheid geweld aandoen.

We zullen met zulke oplossingen moeten komen en leren werken met zelfstudie met cd-rom's en zo. Veel nieuwkomers zijn hoog opgeleid, zodat we de beschikbare mankracht kunnen vrijmaken voor de mensen die hier aankomen als analfabeten en die aan dit soort van onderwijs nog niet toe zijn. De

Ceysens

heer Lauwers heeft daar gelijk in. Voor veel andere mensen zullen systemen als e-learning en de cd-rom Go Dutch wel een goed aanbod zijn. Ik vraag dat daarvan werk wordt gemaakt. Als we blijven zeggen dat het aanbod te beperkt is en te weinig op maat, dan moeten we in dit systeem stappen. Ik vraag van het onderwijs dat het dit soort pakketten gebruikt om mensen aan zelfstudie te laten doen.

Dat brengt me bij de vraag naar meer omkadering en initiatieven om de mensen naar de cursus te brengen. Het is niet goed dat we dit voortdurend zeggen. Een deel van de inburgering is ook mensen duidelijk te maken dat er in onze maatschappij ook zoiets is als zelfredzaamheid en zelfstandigheid. We pleiten daarvoor, niet alleen in inburgering, maar veel meer domeinen.

In het Nederlandse rapport wordt de vraag gesteld wat inburgering nu eigenlijk betekent. Ik citeer eruit : 'Het betekent dat het beleid zich moet concentreren op de toegankelijkheid van de instituties, van de voorzieningen, van het aanbod en op de toerusting van migranten opdat zij hun bijdrage aan onze samenleving kunnen leveren. Het betekent ook dat nieuwkomers moeten bereid zijn te participeren in arbeid en onderwijs en ook vanuit henzelf te investeren in zelfredzaamheid en zelfstandigheid.' We mogen aan deze mensen niet de indruk geven dat ze leven in een hangmatsamenleving die alles naar u toebrengt, maar in de springplankamenleving waarin zij nog een grote mate van zelforganisatie hebben. We moeten hen daar ook op durven aanspreken, anders zijn we met de inburgering vertrokken voor een eindeloos verhaal, zoals bij de zorgverzekering waar we ook een groeiavontuur zijn begonnen. Als we het goed aanpakken, gelooft mijn fractie dat we een heel mooi en waarschijnlijk het kleurrijkste project van deze legislatuur kunnen neerzetten. (*Applaus meerderheid*)

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, in tegenstelling tot andere sprekers zal ik mij niet verliezen in de vele details van het decreet, maar een poging doen om tot de essentie te komen. Ik zou bij wijze van inleiding enkele citaten willen vermelden van politici van traditionele partijen die in dit halfroond zijn vertegenwoordigd en die ons in plaats van in een baan rond de aarde te laten zweven, zoals we de voorbije twee uur zijn bezig geweest, terug met beide

voeten op de grond van de multiculturele werkelijkheid plaatsen.

'Abou Jahjah had in het programma 'De Zevende Dag' gelijk toen hij stelde dat allochtonen zich niet hoeven aan te passen aan de Vlaamse waarden en normen, want die bestaan niet. Vlaanderen is multicultureel en zal dat blijven. Het zou daarom niet slecht zijn dat ook de Vlamingen zich in de multiculturele samenleving integreren.' Dat is geen uitspraak van een aanhanger van de AEL, maar van een senator van Agalev, de partij van de minister die dit decreet naar voren schuift. 'Abou Jahjah had gelijk', zegt mevrouw Meryem Kaçar op 4 september 2002 in een vrije tribune in de krant 'De Morgen'.

Men zal zeggen dat er bij Agalev altijd extremisten zijn geweest en dat het dus niet relevant is. Dan neem ik maar de VLD als voorbeeld. De heer Mohammed Talhaoui, de broer van de bekende zuster die reeds parlements lid is, zal binnenkort VLD-parlements lid zijn. Hij staat op de vijfde plaats van de provinciale lijst in Antwerpen en is de man die in de ogen van Bart Somers de stem van de allochtonen in de toekomst moet vertegenwoordigen bij de VLD. Ik heb een bloemlezing van wat de heer Talhaoui zoal heeft verklaard over dit thema : 'Het integratieconcept zoals dat tot op de dag van vandaag door de overheid gedefinieerd en ontwikkeld werd en in feite neerkomt op assimilatie, is mensonterend, racistisch, xenofob en onderdrukkend en dient van de hand gewezen te worden.' Dat zegt hij nog niet zo lang geleden, namelijk in de krant De Morgen van juni 2000. (*Opmerkingen van de heer André Denys*) Het is uw kandidaat, niet de mijne.

De heer André Denys : Assimileren zoals u het voorstelt...

De heer Filip Dewinter : Neen, hij spreekt over het integratieconcept zoals dat vandaag de dag door de overheid wordt gedefinieerd en ontwikkeld.

De heer André Denys : Dat assimileren racistisch is, daar heeft hij gelijk in. U zou eens het advies van de Raad van State moeten lezen waarin duidelijk wordt aangetoond dat assimileren tegen het EVRM-gedrag is. Dat staat er zeer duidelijk in.

Wat u voorstelt, namelijk aanpassen of oprassen, is in wezen assimileren zonder rekening te houden met de multiculturele kwaliteiten die er wel degelijk zijn. In mijn betoog van straks zal ik het trouwens hebben over het evenwicht tussen een monoculturele sokkel en een multiculturele samenleving.

Denys

U stelt dus eigenlijk voor geen rekening te houden met de eigen multiculturele aspecten van een individu. Als u dat doet, dan overtreedt u het EVRM.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer Denys, ik neem akte van uw uitspraken. Ik kan enkel citeren wat uw kandidaat dienaangaande in de pers heeft verklaard.

Sta me toe nog het volgende citaat te geven : ‘Pas als premier Verhofstadt naar Borgerhout komt en zijn toespraken in het Arabisch houdt, zullen we op de goede weg zijn. Wie zegt dat we ons in de Vlaamse cultuur moeten integreren, is een racist’.

Dit zijn geen uitspraken van de heer Talhaoui, hoe wel het perfect in het verlengde ligt van wat hij zegt. Neen, het zijn uitspraken van niemand minder dan de heer Jahjah, een naam die ik hier vandaag nog niet heb horen vallen. Dat kan ik wel goed begrijpen, want de heer Jahjah is natuurlijk het symbool of het voorbeeld bij uitstek van het failliet van het beleid dat u de voorbije decennia hebt gevoerd en dat vandaag niet ingrijpend anders wordt, wel integendeel.

Een laatste citaat dat ik wens te geven, is er eentje uit De Standaard van 28 september 2002 van de heer Voorhamme dat als volgt luidt : ‘De migrantencultuur staat elke integratie in de weg. We moeten durven toegeven dat het integratiebeleid mislukt is’.

Dit zijn stuk voor stuk uitspraken die ons onmiddellijk terug met de voeten op de grond van de multiculturele werkelijkheid doen belanden. Vooraleer over dit voorstel van decreet te praten, moeten we mijns inziens ons eerst de vraag stellen waarom – en ik weet dat de minister een dergelijke evaluatie geweigerd heeft – het integratiebeleid in de voorbije decennia en tot op de dag van vandaag mislukt is. Daarover is iedereen – zelfs de heer Voorhamme – het volmondig eens.

We leven in dit parlement in een soort virtuele werkelijkheid waarbij geen rekening wordt gehouden met wat zich bij onze burens, dus in het andere parlement en bij die andere regering, afspeelt. Dit blijkt duidelijk in dit ontwerp van decreet.

Wat voor zin heeft een inburgeringsdecreet voor nieuwkomers als het uiteindelijk gaat over die vele honderdduizenden die hier reeds zijn en niet ingeburgerd zijn ? Daar gaat het uiteindelijk toch over ! We hebben geen 12.000 tot 16.000 nieuwko-

mers nodig die we gaan inburgeren. Neen, er is een immigratiestop sinds 1974. Wat we moeten doen in plaats van decreten te maken om nieuwkomers in te burgeren, is een halt toeroepen aan nieuwe migranten die ons land binnenkomen.

De immigratie blijft momenteel voortduren. Ik zal zo dadelijk citeren uit de Nederlandse regeringsverklaring waarin dit volmondig toegegeven wordt. In die verklaring wordt namelijk gezegd dat het geen zin heeft om in te burgeren zolang we de kraan niet dichtdraaien van de massa-immigratie die ervoor zorgt dat we de achterstand importeren en bij ons bestendigen. Dit is een correcte stelling, want we dweilen inderdaad met de kraan open en we denken dat we enkel nieuwkomers – die er sinds de immigratiestop eigenlijk niet meer zouden mogen zijn – moeten inburgeren.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer Dewinter, u situeert het probleem eigenlijk op het vlak van de instroom. Maar zeg nu eens eerlijk, vormen de 12.000 tot 16.000 nieuwkomers op een totale Vlaamse bevolking van ongeveer 6 miljoen, nu werkelijk zo’n onbeheersbaar probleem ?

De heer Filip Dewinter : Ik zou daar geen probleem mee hebben indien er enkel die 12.000 tot 16.000 zouden zijn. U moet die echter toevoegen aan diegenen die er reeds zijn en die het probleem van vandaag creëren.

In dat geval is dat wel een probleem, dat in andere landen reeds lang onderkend wordt. Ik zal dit zo dadelijk aantonen op basis van de gezinshereniging en de gezinsvorming waar het uiteindelijk in eerste instantie over gaat.

De voorzitter : De heer Mahassine heeft het woord.

De heer Chokri Mahassine : Mijnheer Dewinter, ik wil enkel opmerken dat u nu het tegenovergestelde zegt van wat u 2 maanden geleden in de commissie hebt verklaard. U zei toen heel duidelijk dat u 13.000 man eigenlijk wel zag zitten. Gelieve het betreffende verslag goed na te lezen.

De heer Filip Dewinter : Een aantal van 12 tot 13.000 nieuwelingen is op zich geen probleem, maar we mogen dat niet geïsoleerd bekijken. We moeten ze optellen bij degenen die hier al zijn, en die allesbehalve geïntegreerd zijn. Het probleem is inderdaad de gezinshereniging en de gezinsvorming. Het overgrote deel van de nieuwe migranten

Dewinter

in ons land komen hier via de gezinshereniging of de gezinsvorming. Daarover bestaan te weinig cijfers. De statistiek die minister Vogels ronddeelde zegt daar niet zoveel over.

In Nederland halen 80 percent van de Turkse mannen en 75 percent van de Turkse vrouwen hun partner uit het land van herkomst. Voor Marokkaanse mannen en vrouwen gaat het over 75 en 68 percent. Nederland en Denemarken hebben wel begrepen dat ze eerst de kraan moeten dichtdraaien, vooraleer een oplossing te zoeken. In Nederland kan een gezinsvorming pas als de kandidaat 21 jaar is en als er een inkomen is van 14.000 euro per persoon. Een gezinshereniging kan alleen onder de leeftijd van 16 jaar. Bij de start van het kabinet werd zelfs 12 jaar gezegd. Bij ons is er geen enkele beperking.

In Denemarken is er sinds 1 juli 2002 een wet van kracht die bepaalt dat allochtonen pas een verblijfsvergunning krijgen na 7 jaar aanwezigheid in het land en een inburgeringsprogramma met test en examen te hebben afgelegd. Gezinsvorming met mensen van buiten de EU is in Denemarken niet meer toegestaan. Er is nog een uitzondering als het gaat over een persoon van minimum 24 jaar die een borg betaalt van 6.700 euro. Deze Europese landen hebben begrepen dat de eerste voorwaarde een waterdichte immigratiestop is. Pas dan kan het probleem van het niet-geassimileerd en het niet-inburgerd zijn, worden opgelost.

De voorzitter : De heer Mahassine heeft het woord.

De heer Chokri Mahassine : Mijnheer Dewinter, ik hoor argumenten waarover we misschien kunnen discussiëren, maar jammer genoeg gaat het over bevoegdheden die niets met het Vlaams Parlement te maken hebben. Dit gaat over het ontwerp van inburgeringsdecreet, over de manier waarop nieuw aangekomenen worden opgevangen. Spreek dus over inburgeren en geef daar uw oplossing voor. We kennen uw tirades over assimileren. Geef een alternatief voor wat er nu op tafel ligt.

De heer Filip Dewinter : Ik zal dat doen. We leven nu in een soort van virtuele realiteit en dat is ook het probleem van paars-groen. De linkerhand weet blijkbaar niet wat de rechterhand doet. Het vreemdelingenbeleid zou een geheel moeten zijn. Het heeft geen zin om te stemmen over een inburgeringsdecreet dat met haken en ogen aan elkaar hangt, met meer dan 80 amendementen van de

meerderheid alleen al om het er wat deftiger te laten uitzien. Er moet een coherentie komen in het beleid die er nu absoluut niet is.

Op 2 oktober 2002 zei mevrouw Bousakla, de coming woman van de sp.a in Antwerpen, in De Standaard : 'Mijn zus is Belgische. Haar man heeft via een huwelijk de Belgische nationaliteit verworven. Wat gebeurt er ? Mijn zus kan haar schoonouders uit Marokko laten overkomen. De sociale druk om dat te doen is groot. Na 3 jaar kunnen ook zij Belg worden, waarop ze op hun beurt een andere zoon, dochter of neef kunnen laten overkomen, die in Marokko zonder inkomen zit. Samen met de huwelijken in het land van herkomst zorgt dat voor een sneeuwbal van nieuwe immigratie. Zo bereik je nooit een samenleving waar iedereen kan doorstromen.'

Dat is de essentie van het probleem. We importeren de achterstand en de problemen van niet-integratie door de immigratiekraan niet dicht te draaien. Dat is het eerste dat we moeten doen. Dit soort ontwerpen van decreet die alleen zijn bestemd om nieuwkomers op te vangen, hebben dan weinig zin. Ze zouden de vele honderdduizenden die hier al zijn, en waarvan een aantal zich niet wil integreren, moeten verplichten zich te assimileren in onze samenleving.

Er is niet alleen een probleem met de gezinsvorming en -hereniging, maar ook met de illegale immigratie. Ook op dat vlak hebben we verkeerde signalen gestuurd. De situatie van 60.000 illegalen regulariseren, gaat niet zonder een aantal neveneffecten te creëren. We zijn een aantrekkingspool geworden en we ressorteren aanzuigkracht voor de vele illegalen die in Europa en ver daarbuiten de intentie hebben om naar hier te komen. Ik heb het zelfs nog niet gehad over de asielzoekers, want ook op dat vlak is de wetgeving allesbehalve streng.

Een andere reden voor het mislukken van het integratiebeleid is de onwil van een niet onbelangrijk deel van de vreemdelingen om zich aan te passen. Ik geloof niet in de naïeve stelling van de heer Lauwers dat een soort Europese islam kan worden gecreëerd – laat ons daar eens hartelijk om lachen. Een Europese islam is een illusie die leeft in de geesten van een paar multiculturele profeten. In de praktijk zal die nooit werken en slechts in het voordeel spelen van de islamieten die misbruik maken van onze overdreven tolerantie, die langzaam maar zeker onze achillespees is geworden. Het islamitische paard van Troje wordt hier binnengereden en wordt feestelijk onthaald door een aantal mensen die in al hun naïviteit geloven in een verrijking. We

Dewinter

weten allemaal dat een Europees statuut van de islam nooit iets zal worden.

De onwil van de vele vreemdelingen om zich aan te passen, heeft natuurlijk vooral te maken met het knuffelbeleid van de regering die permanent het verkeerde signaal geeft aan de vreemdelingen. Van vreemdelingen wordt niet verlangd dat ze zich aanpassen of integreren, wel integendeel. Zo worden eigen televisiezenders opgericht voor vreemdelingen en worden aparte bejaardeninstellingen opgericht, want volgens de regering moeten ze zich niet aanpassen, maar moeten ze hun eigen ding kunnen doen. Zo toonde minister Vogels amper een anderhalve maand geleden op de televisie duidelijk haar ambitie om de eerste vrouwelijke, Vlaamse imam te worden. Na de rellen in Antwerpen trok ze zo waar naar de Marokkaanse gemeenschap, waar ze zelf de chador om haar hoofd deed om aan een theeceremonie deel te nemen ! Daarmee cultiveert, normaliseert en banaliseert ze hét symbool van onderdrukking van de vrouw in de islam. Ze moedigt dat symbool aan !

Ik heb het nog niet gehad over de afzonderlijke zwemuren voor islamitische vrouwen in Borgerhout en over het ritueel slachten. Het kan toch niet dat in een beschaafd land met een wet op de dierenbescherming, gisteren, eergisteren, vandaag, morgen en overmorgen tienduizenden schapen onverdoofd de keel worden overgesneden met een bot keukenmes, met als enig soelaas dat hun kop wordt gericht in de richting van Mekka ? Ik noem dat barbaarse praktijken die in een beschaafd land als het onze niet zouden mogen. We laten dergelijke zaken echter allemaal toe en achteraf zijn we verwonderd dat de vreemdelingen zich niet integreren. Natuurlijk integreren ze zich niet ! We leggen er alleen maar eieren onder, voeren een knuffelbeleid en sturen een compleet verkeerd signaal waarmee we hun onwil om te integreren ondersteunen en aanmoedigen !

De voorzitter : De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans : Mijnheer Dewinter, ik heb u horen schieten op de islam en vraag u daarom heel uitdrukkelijk of u de Grondwet en het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens respecteert waarin de vrijheid van godsdienstbeleving een elementair recht vormt en waaraan ook rituelen zijn verbonden ? (*Rumoer bij het VB*)

De heer Filip Dewinter : Ik wil u daar wel een antwoord op geven, maar vindt u de besnijdenis van

miljoenen islamitische vrouwen een praktijk die we ook in dit land moeten tolereren ? Ik in geen geval ! Ook het barbaars slachten van schapen mag niet worden getolereerd in een beschaafd land !

De heer Dirk Holemans : Het gaat hier over een fundamenteel recht op godsdienstvrijheid ! U antwoordt niet op mijn vraag. Vindt u dat mensen die hier leven en de wet respecteren, de islam als godsdienst mogen hebben ? Vindt u dat joden in Antwerpen ritueel mogen slachten ? Ja of neen ?

De heer Filip Dewinter : We staan volledig achter godsdienstvrijheid. Er is echter een groot verschil tussen het respecteren van de individuele geloofsovertuiging en het erkennen, subsidiëren en toelaten van een aantal barbaarse praktijken die in een beschaafd land niet aan de orde mogen zijn. Als Mohammed in zijn garage zijn matje uitrolt gekeerd naar Mekka, dan heb ik daar geen enkel probleem mee.

De heer Dirk Holemans : U bent dus ook tegen de jacht ? Dat is ook een deel van cultuur van een bepaalde bevolkingsgroep. (*Rumoer bij het VB*)

Lacht u maar ! U hebt het over ingrijpen op de individuele vrijheid van burgers. U zult de loyaliteitstoets nooit hard kunnen maken als u buiten de grondwet gaat, want dan zou u zichzelf moeten ontmaskeren.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, een derde reden waarom de integratiepolitiek in het verleden heeft gefaald, moet natuurlijk bij de overheid zelf worden gezocht. Ik had het al over het knuffelbeleid. Ik heb er in de commissie op aangedrongen om vooraleer we dit soort decreten goedkeuren, ten minste de moeite te doen een evaluatie te maken van het bestaande beleid. Iedereen is ervan overtuigd dat het integratiebeleid failliet is en niet werkt, maar niemand durft een echte evaluatie te maken. Dat is nochtans noodzakelijk.

Hoeveel tientallen miljoenen euro's hebben we via heel wat projecten geïnvesteerd in het integratiebeleid ? Wat heeft dat opgebracht ? Wat zijn de tastbare resultaten ? Geen enkel. Ik merk alleen radicalisering bij een deel van de Arabische jeugd. Ik merk steeds meer eisen vanuit die gemeenschap. Men wil eerst een vinger, dan de hand en uiteindelijk de hele arm. Ze gaan niet zomaar met alles akkoord wat we hen proberen voor te schotelen.

Waarom is het nieuwe inburgeringsdecreet gedoemd te mislukken ? Het inburgeringsbeleid kan

Dewinter

niet lukken zolang het niet gepaard gaat met een waterdichte immigratiestop en met een strenge nationaliteitenwetgeving. Het inburgeringsdecreet en voorstellen ter zake moeten gekoppeld worden aan nationaliteit. Ze moeten een concrete finaliteit hebben. We willen dat na een inburgeringstraject een proef wordt afgelegd waarbij de betrokkene kan bewijzen dat hij wel degelijk is ingeburgerd, inspanningen doet en het verdient om hier te blijven. Dat moet worden gekoppeld aan een verblijfsvergunning. Dat kan de enige bedoeling zijn van een inburgeringsdecreet. Wie niet slaagt in de proef, krijgt geen verblijfsvergunning.

Ik wil even citeren uit het Nederlands regeerakkoord, hoofdstuk integratie en migratie : 'Het vergt voorts een restrictief toelatingsbeleid omdat de voortdurende aanwas van de allochtone bevolkingsgroepen de integratie en participatie van reeds aanwezigen belemmert en belast. Om het proces van integratie en inburgering een kans van slagen te geven, dient het kabinet als uitgangspunt te hanteren dat toelating van vreemdelingen die bijdragen aan het integratiebeleid, zo vlug mogelijk moet worden beperkt. In dat verband baart het in het bijzonder zorg dat een zeer groot deel – 70 procent – van de jongeren uit die bevolkingsgroep een partner zoekt in het land van herkomst van de ouders'. Ik heb dat probleem niet zelf ontdekt, de Nederlanders zijn ons wat dat betreft al een tijdje voorgegaan.

Een tweede reden waarom dit ontwerp gedoemd is te mislukken, ligt in het feit dat er geen examen, geen proef is aan het einde van dit traject. En laten we eerlijk zijn, ook de sancties zijn een lachertje. Opnieuw is er de naïeve interpretatie van de heer Lauwers. Ik weet ook wel dat naïviteit voortkomt uit idealisme. Mijnheer Lauwers, ik wens u helemaal niet te beledigen. U denkt echter dat na één proces alles wel zal zijn opgelost. Na één procedure zullen ze allemaal – de Abou Jahjahs en de Mohammed Azzuzs – in de houding staan. *(Opmerkingen van de heer André Denys)*

Mijnheer Denys, komt u maar al naar de micro. De Nederlandse realiteit toont aan dat het zo niet werkt. Ik weet wel dat de sancties in dat land anders zijn, want ze worden lokaal geregeld. Belangrijk is de vaststelling dat 35 procent van degenen die een inburgeringstraject starten, het nooit afmaken. Hoeveel van degenen die afhaken, kregen een sanctie ? Enkele tientallen ? Nauwelijks. Het is ook daar dweilen met de kraan open.

Een sanctie mag er alleen komen na een test. Daarvan moet afhangen of iemand al dan niet een verblijfsvergunning krijgt. Dat is de enige normale en evidente sanctie voor een nieuwkomer.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer Dewinter, we hebben geleerd uit de Nederlandse ervaring. Het sanctiebeleid functioneert daar niet omdat het niet uniform is over heel het land, want het wordt overgelaten aan de gemeenten. De ene vult het in en de andere niet.

Bij ons is de sanctie gelinkt aan een juridische procedure. Het is een middel om degenen af te schrikken die niet zouden willen instappen.

U zegt dat we de inburgering moeten koppelen aan de nationaliteit. Houdt dit in dat u de inburgering niet op het Vlaams niveau wilt regelen en dat u de bevoegdheid wilt overhevelen naar de federale overheid ? Als er iets nationaals zal blijven, dan zal het wel de nationaliteitsverwerving zijn.

De heer Filip Dewinter : Niet in ons concept, dat verzeker ik u ! Dat is uw probleem, niet het mijne natuurlijk.

De heer André Denys : Mijnheer Dewinter, u bent het met mij eens dat zolang België bestaat, er maar één mogelijkheid is om het een met het ander te combineren. De bevoegdheid inzake de inburgering moet dan worden teruggegeven aan de federale overheid. Ik wens die bevoegdheid te behouden.

Er is ook een verschil met de houding van CD&V. Die partij wenst een samenwerkingsakkoord af te sluiten met de federale overheid. Ik ben daar niet voor. Vlaanderen moet hierover autonoom een beleid kunnen voeren. Als we een akkoord afsluiten met de federale overheid, dan moet dat ook gebeuren met de Franse Gemeenschap.

Vlaanderen moet zelf een invulling kunnen geven aan het beleid. Zolang België blijft bestaan, verkies ik dat de inburgering in Vlaanderen zelf wordt geregeld. Het sanctiebeleid zal effectiever en efficiënter zijn dan in Nederland.

De voorzitter : Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Mijnheer Denys, u zegt dat hierover geen samenwerkingsakkoord mogelijk is. Ik wijs u dan op andere akkoorden, zoals over armoede, die we hebben afgesloten.

Van Cleuvenbergen

De nationaliteitsverwerving zal inderdaad een federale bevoegdheid blijven. Het federaal parlement is echter niet bevoegd om te meten in welke mate iemand geïntegreerd is. Hetzelfde geldt voor diploma's. De federale overheid kan terzake enkel de normen vastleggen.

De heer André Denys : Mijnheer Van Cleuvenbergen, u moet me de mond niet openbreken.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : 'Mevrouw Van Cleuvenbergen' zult u bedoelen !

De heer André Denys : Mevrouw Van Cleuvenbergen, u hebt ook alternatieve sancties voorgesteld. Die sanctie was de afschaffing van de uitzonderlijke toelagen die door het OCMW worden gegeven aan arme mensen om bijvoorbeeld de stookkosten te betalen. Dat is dus het meest asociale voorstel dat ik ooit heb gehoord. Het is immers enkel van toepassing op de armsten van deze maatschappij. Ik wil een sanctie die op iedereen kan worden toegepast. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Mevrouw Denys, wij hebben dat voorbeeld niet gegeven, het stond achteraf in een perscommentaar van de VLD. U moet het verslag lezen. Wij zeiden dat als OCMW's mensen geld geven om naar inburgeringscursussen te kunnen gaan, deze niet-verplichte toelage moet kunnen worden afgeschaft als mensen het traject niet volgen. Dat is alles. Ik zal het verslag nog eens voorlezen.

Mevrouw Patricia Ceysens : Mevrouw Van Cleuvenbergen, u hebt een amendement ingediend waarin zwart op wit stond dat de uitzonderlijke toelagen die OCMW's om humanitaire redenen geven, moeten worden ingetrokken als mensen niet aan inburgering doen. Dat kon volgens de meerderheid gewoon niet.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Ik citeer : 'De mogelijkheden om vanuit de Vlaamse overheid sancties op te leggen zijn in dit verband vrij beperkt. Daarom is een samenwerking met de federale overheid noodzakelijk, evenals een koppeling aan de snel-Belgwet en repercussies op het vlak van werkloosheids- en OCMW-uitkeringen.'

Verder staat dat er positieve sancties zijn zoals het erkennen van bewijzen van inburgering als bewijs

van integratie en als voorwaarde voor naturalisatie en het verlengen van de verblijfsvergunning. Er zijn ook negatieve sancties zoals het schrappen en het verminderen van mogelijke tegemoetkomingen. (*Rumoer*)

Wij spreken niet over alle tegemoetkomingen en u weet ook dat alle OCMW-tegemoetkomingen op maat van de persoon zijn. Er is altijd een mogelijkheid om beroep aan te tekenen indien de sanctie als onrechtvaardig wordt beschouwd. We denken dat dit Nederlands model voor de lokale overheden het enige haalbare is. (*Opmerkingen*)

De voorzitter : Het incident is gesloten.

De heer Mahassine heeft het woord.

De heer Chokri Mahassine : Mijnheer Dewinter, u haalt de heer Jahjah aan als voorbeeld van iemand die niet ingeburgerd is. U hebt zelf al met hem gedebatteerd en soms zelfs lichtjes van hem verloren.

De heer Filip Dewinter : Hoor ik daar een zekere sympathie voor de heer Jahjah ?

De heer Chokri Mahassine : Ik heb geen enkele sympathie voor die man. Ik heb even weinig sympathie voor hem als voor u en uw gedachtengoed. Uw gedachtegoed verschilt trouwens niet veel van dat van de heer Jahjah.

Als u een voorbeeld wenst te geven van iemand die niet is ingeburgerd, dan moet u een goed voorbeeld geven. De heer Jahjah spreekt onze taal toch perfect en hij loopt hier rond.

De heer Filip Dewinter : Daar gaat het juist om.

De heer Chokri Mahassine : Hij draagt net als u een kostuum, met een das en een blauw hemd.

De voorzitter : Mijnheer Mahassine, u moet de mensen die een das en een blauw hemd dragen niet beledigen. (*Gelach*)

De heer Chokri Mahassine : Ik heb niemand beledigd.

De heer Filip Dewinter : Het is niet alleen een kwestie van taal en uiterlijkheden.

De heer Chokri Mahassine : Gaat het dan om het gedachtegoed ?

De heer Filip Dewinter : Het is een kwestie van waarden en normen en van loyaliteit ten opzichte van de samenleving.

De heer Chokri Mahassine : U bent ook niet loyaal ten aanzien van de Belgische staat. (*Rumoer*)

De heer Filip Dewinter : Het gaat om loyaliteit ten aanzien van de samenleving en een aantal waarden, niet ten aanzien van de staat. Laat ons die achterhaalde concepten achterwege laten.

De heer Chokri Mahassine : Voldoen wij aan uw normen, ja of nee ?

De heer Filip Dewinter : Het gaat om de loyaliteit ten opzichte van een aantal waarden, gaande van de scheiding van kerk en staat tot en met de gelijkheid van man en vrouw, gaande van vrije meningsuiting tot en met de democratie. Daar gaat het over. Ik stel vast dat een aantal radicale islamieten en fundamentalisten zich daar absoluut niet ondergeschikt aan willen maken. Integendeel, ze prediken de revolutie en zeggen dat ze die waarden en normen weigeren te aanvaarden omdat het de hunne niet zijn. Daar gaat het om. Net daarvoor biedt het Vlaams Blok een alternatief. Ik zal u proberen te overtuigen van dat alternatief, mijnheer Mahassine.

Een vreemdeling die naar hier komt of die hier reeds verblijft, moet zijn verblijf hier verdienen. Ik zeg het heel uitdrukkelijk en laat het maar eens tot u doordringen : wij steken de hand uit naar alle vreemdelingen die de inspanning doen om zich aan te passen, om zich te assimileren, om hun lot te verbinden aan dat van onze gemeenschap en om op termijn van enkele generaties Vlaming onder de Vlamingen te worden. Dat kan, het werd reeds bewezen in het verleden en het kan ook nu.

Dan moet de overheid evenwel een andere politiek voeren. Dan moet er ook een zekere welwillendheid zijn bij die vreemdelingengemeenschap om dat ook daadwerkelijk te verwezenlijken. Ik vraag me echter af in hoeverre de islam in deze geen rem is op het integratieproces en in hoeverre de islam in overeenstemming kan worden gebracht met onze Europese beschaving en met de waarden en normen die aan de basis ervan liggen. Ik denk dat we ons die vraag mogen en zelfs moeten stellen. Ik ben daar bijzonder, maar dan ook bijzonder kritisch over.

Ik wil toch even uitleggen wat assimilatie voor ons inhoudt. Wie zich assimileert, is bereid om onze manier van leven tot de zijne te maken en zijn lot

te delen met dat van onze gemeenschap. Hij is bereid om zich loyaal op te stellen en te gedragen ten opzichte van onze gemeenschap en hij wil dat ook plechtig onderschrijven via het afleggen van een loyaliteitsverklaring, zoals dat in een aantal andere landen gebeurt. Wie zich assimileert, is bereid de veruitwendiging van zijn oorspronkelijke cultuur- en godsdienstbeleving te beperken indien die in strijd is met de gangbare normen bij ons, zoals de chador en de hidjab, zoals een aantal barbaarse praktijken als het ritueel slachten en dergelijke meer. Wie zich assimileert, is bereid het fundamentele waarden- en normenpatroon van onze Europese beschaving tot het zijne te maken en beschikt inderdaad ook over een normale kennis van onze taal, geschiedenis en cultuur.

Mijnheer Mahassine, u gaat steeds uit van een misvatting. U zegt dat alles toch in orde is als een vreemdeling Nederlands spreekt. Dat klopt echter niet : een Bosjesman ver in Afrika kan via een opgestuurde Assimilcursus zonder al te veel problemen onze taal leren op een paar maanden tijd, zonder ooit een dag in ons land aanwezig te zijn geweest en zonder te weten wie of wat wij zijn. Is hij daarom een geïntegreerde vreemdeling in ons land ? Absoluut niet. Hij heeft onze taal geleerd, maar ook niet meer dan dat.

Dit inburgeringsdecreet rammelt aan alle kanten. Dat blijkt alleen al uit het feit dat de meerderheid bijna 80 amendementen heeft ingediend. Ook vandaag liggen er nog 5 amendementen op onze banken. Als die amendementen straks worden voorgesteld, zullen wij hoe dan ook een tweede lezing vragen. Het feestje gaat dus vandaag niet door. Het hoogtepunt van bijna een jaar politieke werking in de commissie, namelijk het goedkeuren van dit decreet, zullen wij u vandaag niet gunnen, al was het maar om u te straffen voor het slechte parlementaire werk dat in de commissie is geleverd. Er zijn bijna 80 amendementen van de meerderheid nodig om dit onding toch min of meer in goede banen te leiden. Dat is slecht parlementair werk, het is kladwerk, het is een knoeiboel.

De heer Chokri Mahassine : Mijnheer Dewinter, bent u voor parlementair werk of bent u tegen parlementair werk ? Aan de ene kant verwijt u ons dat we alles slikken wat de regering voorstelt, aan de andere kant verwijt u ons dat er 80 amendementen zijn. Wij hebben in het parlement serieus werk willen maken van dit decreet, en die 80 amendementen zijn daar het mooiste bewijs van. Dat wil zeggen dat wij daarin toch nog onze zeg hebben gehad.

Mahassine

Het parlement heeft daarover kunnen debatteren. Wij hebben samen de amendementen ingediend. Het ene is al beter onthaald dan het andere, maar dat is het mooiste bewijs dat de parlementaire democratie werkt en bij deze meerderheid hoog staat aangeschreven. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Filip Dewinter : Het is een vuilbakdecreet geworden, waarin zowat alles is gedumpt. De conclusie is dan ook dat het decreet en het hele inburgeringsbeleid niet zal werken. Het zal ooit in de toekomst wel eens worden geëvalueerd. Nu reeds stelt men dat voor 2004 niet al te veel moet worden verwacht. Het aanbod van taallessen is immers niet voldoende uitgebreid. Het punt is dat men er niet klaar voor is. De VLD durft niet zeggen dat er daadwerkelijk sancties moeten komen. Men heeft zijn toevlucht genomen tot een systeem dat in de praktijk niet zal werken en waardoor de rechtbanken overbelast zullen raken. Het is kortweg gezegd kladwerk. Er zijn geen andere woorden voor.

De heer Ludo Sannen : De wijze waarop de heer Dewinter over de islam spreekt, stoort mij ontzettend. Men vraagt van de nieuwkomers om onze geschiedenis te kennen. Ik hoop dat de heer Dewinter zelf de geschiedenis kent. Wij hebben in Europa opnieuw aansluiting gevonden bij de cultuur en zijn uit de duistere middeleeuwen gestapt, dankzij de wetenschappen die wij herontdekt hebben via de Arabieren en de islam. De islam en de beleving ervan zijn compatibel met leven in de Europese Unie. Niet iedere vorm van islambeleving is dat misschien, maar juist daarom moet de islam in België en in de Europese Unie de nodige ruimte krijgen, zodat de eigen godsdienstbeleving compatibel wordt met onze culturele waarden. Iedere godsdienst zal evolueren. Ook de rooms-katholieke godsdienst is geëvolueerd.

Men verwijst naar de besnijdenis van vrouwen, maar dat heeft niets met de islam te maken. Op de Filippijnen achten ook mensen het nodig om zich op Goede Vrijdag te laten kruisigen. Dat is geen reden om de viering van Goede Vrijdag en de hele rooms-katholieke godsdienst fout te noemen. Uitwassen moeten niet als alibi dienen om een godsdienst onderuit te halen. Dan gaat men in tegen een fundamenteel erfgoed van Europa, namelijk godsdienstvrijheid en respect voor de fundamenteën van de godsdienstbeleving. Dat stoort mij vreselijk. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Filip Dewinter : Men kan Europa met vier begrippen samenvatten : Rome, Griekenland, de

Verlichting en de christelijke tradities. Daar gaat het in essentie over. De waarden die uit de vier basisbegrippen voortspruiten, wil ik onderschrijven. Daar behoort de islam niet toe. Ik wil niet vanuit een multiculturele naïviteit bewijzen dat samenleven met alle volkeren, waarden en culturen zomaar mogelijk is en dat de grote smeltkroes moet lukken.

We moeten daar voor eens en altijd van af durven stappen en de fouten uit het verleden bekennen. De heer Voorhamme heeft zich reeds 'ge-out'. Ik had van u hetzelfde verwacht. Als laatste der Mohikanen klampt Agalev zich vast aan dat failliete wereldbeeld. Wij moeten het over een andere boeg gooien. We moeten duidelijk maken dat hier onze normen en waarden gelden, en geen andere. U doet dat niet en gaat verder in een logica die ons in een afgrond dreigt storten. Als uw ogen nog steeds niet opengaan, ligt dat waarschijnlijk grotendeels aan u. We moeten onze ogen openen voor de realiteit. De realiteit van 11 september, van Abou Jahjah, van Osama Bin Laden en de radicaliserende islam, die hier zijn paard van Troje heeft binnengerold met de steun van de traditionele partijen. Dat is de realiteit.

De heer Dirk De Cock : Ik wil graag even reageren. Men refereert aan de geschiedenis en doet haar geweld aan.

Mijnheer Dewinter, u hebt daarnet gezegd waarop het oude Europa gebaseerd is. Ik wil dit niet tegen spreken. Ik zou er enkel aan willen toevoegen dat er ook nog een Germaanse invloed op de Europese ontwikkeling is geweest.

Mijnheer Dewinter, u doet aan geschiedvervalsing. U hebt tevens gezegd dat er geen Europese islam is. Ik zou erop willen wijzen dat de Europese islam reeds tweemaal manu militari van de kaart is geveegd. In de 14e en 15e eeuw hebben de katholieke koningen van Spanje de islam in het Zuiden van Spanje van de kaart geveegd. Het ging hier nochtans om een zeer tolerante samenleving, waar iedereen welkom was. Vorig decennium is de islam in Bosnië van de kaart geveegd. Ik heb het hier over de Bogomielen, die in de loop van de geschiedenis islamitisch zijn geworden. Ook hier ging het in feite om een tolerante, volledig in de Europese cultuur ingebedde samenleving. Er zijn overigens nog andere voorbeelden van Europese vormen van de islam.

Ik ben momenteel een boek van Robert Menasse, een Oostenrijks schrijver, over Ben Israël Menasse, de leraar van Spinoza, aan het lezen. Spinoza en

De Cock

Menasse zijn indertijd uit het toen zeer intolerante Iberische schiereiland verdreven. Na hun uitwijzing hebben ze in Noord-Europa een haven van tolerantie gevonden. Het gaat hier om denkers die de Verlichting in Europa hebben binnengebracht. Dit is het Europa waarnaar ik graag verwijs.

Mijnheer Dewinter, uw toespraak trekt gewoon een streep onder de Verlichting. (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer Filip Dewinter : Ik zou de heer De Cock nog even aan een paar andere geschiedkundige feiten willen herinneren. In 732 heeft Karel Martel bij Poitiers de islam verslagen.

De heer Dirk De Cock : Mijnheer Dewinter, u doet weer aan geschiedvervalsing. Karel Martel heeft bij Poitiers niet de Saracenen, maar de Basken verslagen.

De heer Filip Dewinter : In 1683 heeft prins Eugen van Savoye bij Wenen de Turken verslagen en de islam uit Europa verjaagd.

De heer Dirk De Cock : De slag bij Wenen was inderdaad een slag tegen de Turken. De Turken van toen kunnen evenwel niet met de Turken van nu worden vergeleken.

De heer Filip Dewinter : We mogen deze historische feiten niet uit het oog verliezen. De islam heeft steeds geprobeerd om Europa te vuur en te zwaard onder de voet te lopen. De huidige massale immigratie heeft geen andere bedoelingen. De massale immigratie van Noord-Afrikaanse islamieten kan als een invasie worden gezien. Tegen de gewoonte in gaat het ditmaal niet om een militaire of een gewelddadige invasie. Dit betekent evenwel niet dat we ons naïef moeten opstellen of mogen toekijken alsof er geen vuiltje aan de lucht is.

De heer Dirk De Cock : Mijns inziens wil de heer Dewinter gewoon angst in de harten van de mensen zaaien. Hij wil de angst cultiveren. We moeten ons allen verzetten tegen zijn foute voorstelling van de feiten. (*Applaus bij de meerderheid en bij CD&V*)

De heer Chokri Mahassine : Mijnheer Dewinter, wat u hier doet, is verwerpelijk. Als ik uw denkwijze zou overnemen, zou ik alle katholieken met de IRA gelijkgeschakelen. (*Opmerkingen van de heer Filip Dewinter*)

Mijnheer Dewinter, dat is precies wat u doet. U haalt constant begrippen door elkaar. U stelt alle moslims als fundamentalisten voor. U laat uitschijnen dat het inpalmen van Europa de voornaamste bezigheid van de islam is. U maakt zich schuldig aan begripsverwarring. Dit is in feite schandalig.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer Mahassine, gisteren heb ik in het cultureel centrum van Genk een meeting toegesproken van buurtbewoners die zich tegen de bouw van een dertiende moskee verzetten. De bouw van deze moskee wordt overigens vanuit Turkije gefinancierd. (*Rumoer*)

Een maand geleden heb ik in de Seefhoek een meeting bijgewoond van honderden helaas groendeels vergrijsde bewoners die zich tegen de bouw van een achtste moskee verzetten. In dit geval wordt de bouw van de moskee vanuit Pakistan gefinancierd. Ik heb van u terzake geen lessen te ontvangen. (*Opmerkingen van minister Mieke Vogels*)

Ik wil gerust met ieder van u in debat gaan, maar ik dacht niet dat het de bedoeling was dat er hier een soort hoorzitting was waarin Filip Dewinter onderraagd werd over alles en nog wat. Ik heb een standpunt dat ik wil meedelen. Ik begrijp dat u het daar moeilijk mee hebt, al was het maar omdat u weet dat wat ik vertel, inderdaad de stem is van het volk. Heel wat mensen hebben dezelfde visie als ik. Indien u het me toelaat, zou ik toch graag mijn betoog afronden.

Dit ontwerp van decreet is een gemiste kans. Het is geen inburgeringsdecreet, maar wel een welkomsten onthaaldecreet voor nieuwe vreemdelingen, terwijl ik dacht dat er al sinds 1974 een immigratiestop gold. Dit ontwerp van decreet heeft niets te maken met de inburgering of de integratie van hier verblijvende vreemdelingen, want daarover gaat dit onding niet.

Dit ontwerp van decreet zal in de praktijk niet werken omdat de sanctie niet toepasbaar is. Het zal niet werken omdat de verplichting onbestaande is en pas zal worden toegepast wanneer er voldoende aanbod is, ergens ver weg in 2004 bij een nieuwe legislatuur en een nieuwe regering, die dan verantwoordelijk zal zijn. Dit ontwerp van decreet zal niet werken omwille van het feit dat het uiteindelijk niet meer dan een 'alibidecreet' is, dat maar één bedoeling heeft : aan de publieke opinie nog voor de verkiezingen van 18 mei de indruk wekken dat paars-groen iets doet aan inburgering en aan integratie met betrekking tot het vreemdelingenbeleid.

Dewinter

In het verleden zijn er de vele blunders geweest van de regularisering van illegalen en van het niet-verstrengde asielbeleid, met uitzondering van wat details en franjes, van een snel-Belg-wet, die meer dan 230.000 vreemdelingen zonder inburgering en integratie de nationaliteit heeft gegeven op vijf jaar tijd zonder de taal te kennen, zonder integratie, zonder wat dan ook. Komt u me dus niet vertellen dat dit ontwerp van decreet daaraan allemaal iets gaat doen, integendeel.

Dat is dan ook de reden waarom het Vlaams Blok dit ontwerp van decreet niet zal goedkeuren en dat is ook de reden waarom het Vlaams Blok hoe dan ook de tweede lezing zal vragen indien men vandaag nieuwe amendementen aan ons ter stemming zal voorleggen. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Na de behandeling van de actuele vragen vanmiddag gaan we verder met deze bespreking.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen om 14.15 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 12.50 uur.*
